

HALKIN KURTULUŞU

6 Kasım 1978

500 kuruş

134

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Egemen sınıflar CHP reformistleri eliyle yeni baskı tedbirleri hazırlıyor

Siyasal özgürlüklerin ve her türden örgütlenme özgürlüğünün önünde dikilmiş olan

Bütün faşist yasalar iptal edilmelidir

- ECEVİT-DEMİREL GÖRÜŞMESİ EMPERYALİSTLERİN VE EGEMEN SINIFLARIN İSTEĞİ ÜZERİNE GERÇEKLEŞMİŞTİR. YENİ DÜZENLEMELERLE HALKIN BÜTÜN DEMOKRATİK VE SİYASİ HAKLARININ ORTADAN KALDIRILMASI KONUSUNDA CHP REFORMİSTLERİ İLE FAŞİSTLER ARASINDA BİR GÖRÜŞ AYRILIĞI YOKTUR.
- CHP HÜKÜMETİ TOPLANTI VE GÖSTERİ YÜRÜYÜŞLERİ, DERNEKLER, İLLER İDARESİ, ATEŞLİ SİLAHLAR VB. GİBİ YASALARDA YENİ DEĞİŞİKLİKLER YAPMAYA HAZIRLANIYOR
- İŞÇİ SINIFI VE EMEKÇİ HALK KİTLELERİ SİYASAL ÖZGÜRLÜKLERİN VE HER TÜRDEN ÖRGÜTLENME ÖZGÜRLÜĞÜNÜN ÖNÜNE DİKİLMİŞ OLAN BÜTÜN FAŞİST YASALARIN İPTAL EDİLMESİNİ İSTİYOR.

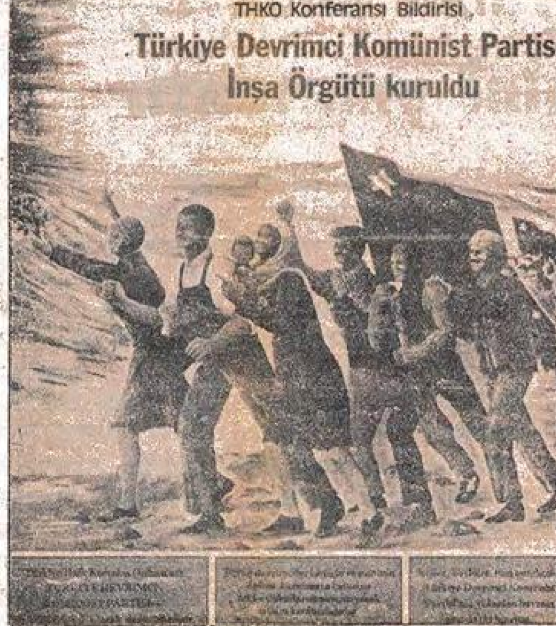
Yazısı 7. sayfada

Faşist yaygara boşuna!

133. sayımız ülkenin her yanında coşkuyla karşılandı

"TÜRKİYE DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİSİ-İNŞA ÖRGÜTÜ'nün kurulduğu haberini veren gazetemizin 133. sayısı bütün ülkede büyük bir coşkuyla karşılandı. Aynı haberi veren GENÇLİK ekimizle birlikte toplam 75 bin adet bastığımız gazetemizin bu sayısı kısa bir zaman içinde tükendi.

Gazetemizin geçen sayısında bildirisini verdiğimiz "THKO Konferans Belgeleri" yayınlandı

Gazetemizin geçen sayısında ve Halkın Kurtuluşu yolunda GENÇLİK'in 42. sayısında bildirisini verdiğimiz Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu Konferansı'nın belgeleri yayınlanmıştır.

'THKO Konferansı Belgeleri' Türkiye Devrimci Komünist Partisi - İnşa Örgütü Merkez Yayın Organı" olduğu belirtilen "YOLDAŞ" dergisinin Ekim 1978 tarihli 13. sayısında yer almaktadır.

Tarihi önemde gördüğümüz bu belgelerden bazı bölümleri gazetemizin bu sayısında yayınlıyoruz.

Yazısı 8. sayfada

HALKIN GERÇEKLERİ ÖĞRENMESİNİ HİÇBİR GÜÇ ENGELLEYEMEZ

4 Kasım tarihli HERGÜN gazetesi başhaberinde gazetemizi hedefleyen ve onu bir gizli örgüt olarak gösteren bir yazı yayınladı.

MHP'nin bütün kirli çamaşırlarının ortaya döküldüğü ve kamuoyunda her geçen gün yüzündeki maskenin düştüğü bir dönemde Hergün gazetesinin HALKIN KURTULUŞU'nu hedefleyen böyle bir yazı yayınlaması MHP'yi aklama ve hedefi şaşırtma amacına yöneliktir. Hergün gazetesi gazetemize yönelen saldırısında "tenkil" çığlıkları atmakta, gazetemizin "nasıl olup da TDKP-İÖ'nün kuruluş haberini verdiğini" sormaktadır.

Hergün 4 Kasım tarihli başhaberinde ayrıca Rusçu ve Çinci yayın organlarının bu haberi suskunlukla karşılarken gazetemizin THKO Konferansı bildirisini Türkçe ve Kürtçe olarak tam metin yayınlamasına da dikkati çekmiştir. Bunda şaşılacak hiçbir şey yoktur. Rus ve Çinli revizyonistlerin takipçileri tıpkı diğer burjuva akımlar gibi halkın gerçekleri öğrenmesinden öcüden korkar gibi korkarlar ve devrimci olan her şeyin halka ulaşmasını engellemek için ellerinden geleni yaparlar.

Hergün gazetesi diğer şeylerin yanı sıra gazetemizi legal ve illegal birçok örgüt, kuruluş ve yayın organı ile karıştırarak da hedefi genişletmiş ve başta hükümet olmak üzere devlet güçlerini devrimci güçlerin üzerine saldırtmak için çağrılar yapmıştır.

Hergün gazetesi gazetemizi ve proleter devrimcileri "birçok kanlı

Dev.sa.7.sü.3'de

Hergün

4 KASIM CUMARTESİ 1978

DAHA GÜZEL - DAHA

250 KURUŞ

Anayasa ve Kanunun 141 ve 142. maddeleri çiğnenirken iktidar susuyor

HALKIN KURTULUŞU 133 THKO Konferansı Bildirisi: Türkiye Devrimci Komünist Partisi-İnşa Örgütü kuruldu

T. Devrimci Komünist Partisi kuruluşunu resmen ilân etti

(HERGÜN HABER MERKEZİ)

HALKIN KURTULUŞU

Büyük Ekim Devriminin yolundayız

Marks ve Engels, yaşadıkları çağı, "KOMÜNİST MANİFESTO"da, "burjuvazi çağı" olarak adlandırdılar. O çağda, devrimin kalbinin attığı kıta olarak Avrupa, feodal despotizmin devrimlerle yıkıldığı, proletaryanın yeni ve Marksizmin tespit ettiği gibi son devrimci sınıf olarak tarih sahnesine çıktığı bir alandı.

1848 büyük devrimci dalgası yenilgiye uğradığında, Marks ve Engels, Avrupa'nın sosyal ve ekonomik sürecini derinlemesine tahlil ederek, kapitalizmin mevcut durumunu ve gelişme doğrultusunu devrimci işçi sınıfı hareketi bakımından incelediler. Özellikle Almanya'daki somut durumun tahlili ile, bir burjuva demokratik devrimin kesintisiz olarak proleter sosyalist devrimle tamamlanması imkanı ve gerekliliğini tespit ettiler.

Kapitalizmin, emperyalizm aşamasına gelindiğinde, genel olarak devrimin sorunlarının ele alınışını değiştiren önemli yapısal değişiklikler sözkonusu oldu. Stalin'in belirttiği gibi, devrimin niteliği, kapsamı, derinliği, genel olarak devrimin şeması değişmiş bulunuyordu. Emperyalizm, kapitalizmin çelişkilerinin en üst düzeyde keskinleştiği, buhranın derinleştiği, çürüyen ve çöken bir kapitalizm olarak belirdi. Özellikle Ekim Devriminden sonra dünya devrimci sürecini belirleyen temel çelişme olarak ortaya çıkan kapitalizmle sosyalizm arasındaki temel çelişme üzerinde şekillenen başlıca çelişmelerin birbiri üzerindeki etkisi hızlanmış, her bir çelişme daha da şiddetlenmiş ve keskinleşmiştir. Emperyalizm, sistem içindeki bütün ülkeleri bir zincirin halkaları gibi birbirine bağlamış, emperyalizmin buhran ve çelişkilerini dünya çapında yaygınlaştırmış ve genelleştirmiştir. Böyle bir durumda devrimin sorunlarının yalnızca bir ülkenin maddi koşulları bakımından ele alınması, yetersiz hale geliyor; genel olarak bütün bir sistemin sorunu olarak da ele alınması gereği beliriyordu. Çünkü emperyalizm, genel olarak bütün dünyada devrimin maddi şartlarını yaratmış ve olgunlaştırmış bulunuyordu. Artık çağın niteliği, "emperyalizm ve proleter devrimleri çağı" olarak belirmişti.

Devrimci maddi durumu bir devrimle sonuçlandırabilmek için yeni tipte bir komünist partisi kurulması gereği, güçlü objektif koşullara eşlik edecek güçlü subjektif etkenin yaratılması görevi, çağımızda gündeme gelmiş

De.sa.7.sü.6'da

Bütün faşist cinayet yuvaları dağıtılmalı, eli kanlı katiller cezalandırılmalıdır

MHP-Ülkü Ocaklı katiller cezaevinden kaçırıldı

MHP'nin cinayetlerine yenileri eklenirken, yakalanan katiller hapishaneden kaçırıldı. MİT ve Kontr-gerilla, tutuklu MHP'li canilerin konuşmalarından çekindi. Faşist cinayet yuvalarının elebaşlarının kamuoyu önünde açığa çıkmasından korktu. Şimdi 17 azılı faşist daha dışarda geziyor.

MHP'nin son günlerdeki yeni cinayetlerinden bazıları şunlar:

- İstanbul Çemberlitaş'ta altı ay önce kuyumcu soyan MHP'liler yakalandı. Soygunda kullanılan otomobilin MHP İstanbul İl Gençlik Kolları Başkanı'na ait olduğu ortaya çıktı.
- İstanbul'da otobüsten bir öğrenciyi kaçırmak isteyen Ülkü Ocaklı bir faşisti yolcular yakaladı.
- MHP İskilip İkinci Başkanı ve dört arkadaşı silah, mermi ve dinamitlerle yakalandı.
- İstanbul Gültepe'de iki öğrenciyi yaralayan üç Ülkü Ocaklı faşist tutuklandı.
- Ülkü Ocaklı 7 faşist

Dev.Sa.7.Sü.5'de

Faşist cinayet çetelerini terkettiği için bir genç daha katledildi

İstanbul, şehremini Lisesi son sınıf öğrencisi Halil Turgut faşist cinayet şebekeleri tarafından kaçırılarak öldürülmüştür

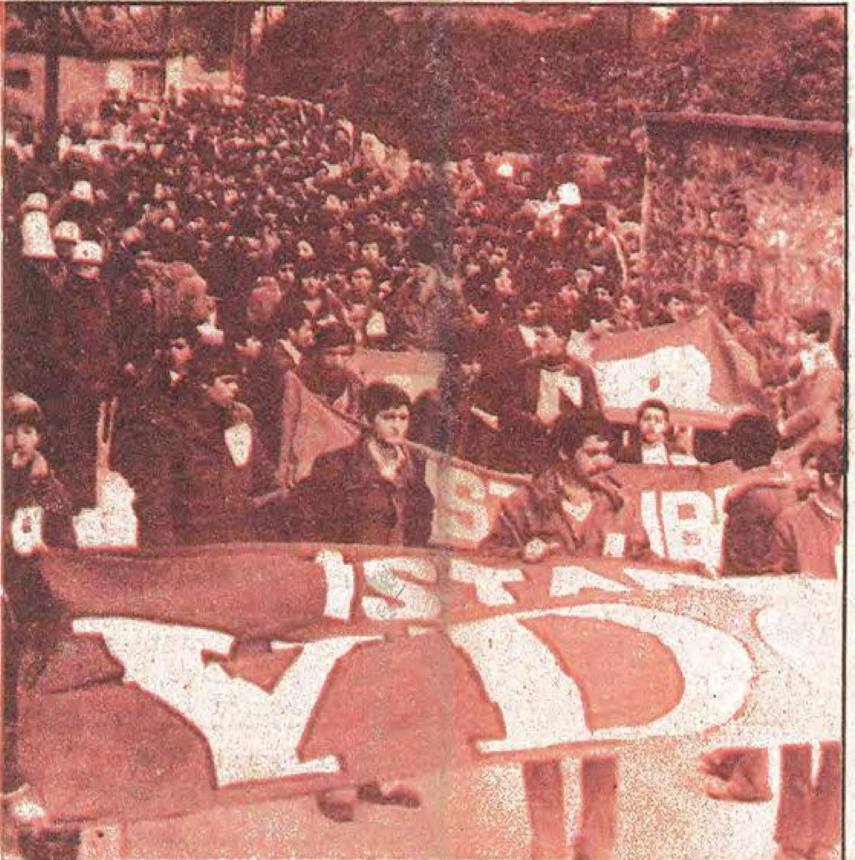
Daha önce MHP ve ülkü ocakları üyesi olan Halil Turgut son aylar içinde bu cinayet çetelerinden

De.sa.7.sü.4'de

Gazetemizin 135. sayısı 15 Kasım'da çıkacak

Gazetemiz Halkın Kurtuluşu'nun 135. sayısı ve Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik'in 43. sayısı bayram dolayısıyla 15 kasım 1978 Çarşamba günü çıkacaktır.

Okuyucularımıza ve gazete bayilerine duyururuz.

Eli kanlı faşist Türkeş, Almanya'da protesto edildi

20 Ekim tarihinde Almanya'nın Dortmunt kentinde en geniş kitlenin katılımıyla gerçekleştirilen yürüyüş ve mitingle, Türkeş'in Almanya'da düzenlediği toplantı protesto edildi.

Halkın Kurtuluşu taraftarı işçiler, öğrenciler ve öteki emekçiler MHP'li faşistlerin protesto edildiği eylemde sık sık "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "Kahrolsun Faşizm, Sosyal- Faşizm" ve "Yerli ve Yabancı İşçiler Bir Cephede" sloganlarını yükselterek faşizme, sosyal- faşizme karşı duydukları bilinçli nefreti haykırdılar. Yürüyüşün başlangıcında anti-faşist gösterinin daha güçlü hale getirilmesini isteyen Halkın Kurtuluşu taraftarları ATİF (Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu) ve ATÖF (Almanya Tür -

Dev.Sa.7.Sü.1'de

Ekim 1917

AEP 37. yaşında

Büyük Ekim Devrimi dünya proletaryasının ve ezilen halkların kurtuluş yolunu aydınlatıyor

Marksizm - Leninizmin ve Ekim Devriminin yolunda zaferlerle dolu şanlı bir tarih

ARNAVUTLUK EMEK PARTİSİ 37 YAŞINDA

ücretsiz ekimiz

GAZETEMİZ BU SAYISI İLE BİRLİKTE BÜYÜK EKİM DEVRİMİ VE ARNAVUTLUK EMEK PARTİSİ'NİN KURULUŞ YILDÖNÜMÜ DOLAYISIYLA BİR 'ÜCRETSİZ EK' VERMEKTEDİR

Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi Marksist-Leninist İncelemeler Enstitüsü toplandı (4)

Bugünkü dünya gelişmesinin sorunları

DEVRİMCİ DURUMUN HÂLÂ VAR OLMADIĞI GEREKÇESİYLE HİÇBİR DEVRİMCİ EYLEME GİRİŞMEMEK, DEVRİMDEN EL ÇEKMEK ANLAMINA GELMEKTEDİR.

"KÖY ŞEHRİ KUŞATSIN" ŞEKLİNDEKİ ANTİ-MARKSİST ÇİN TEZİNİN GERİCİ ÖZÜ, PROLETARYANIN TARİHİ GÖREVİNİ İNKAR ETMESİNDE YATMAKTADIR.

MARKSİST-LENİNİST ÖĞRETİ VE DEVRİMCİ EYLEM ARASINDAKİ ÇELİKLEŞME, DEVRİMİN ZAFERİ İÇİN MÜCADELENİN BİRBİRİNE BAĞLI İKİ YANIDIR.

Selim Bekir:

"Devrimci eylemler Marksist-Leninist partilerin çelikleştiği okullardır"

Bugünkü uluslararası durumun niteliği, milli ve sosyal özgürlük için devrimci mücadele dalgasının gittikçe daha fazla yükselmesidir. Enver Hoca yoldaş AEP'nin 7. Kongresinde şöyle dedi: "Dünya devrim meselesinin sadece bir özlem değil, gündeme gelmiş bir mesele haline geldiği bir aşamada bulunmaktadır" İşçi sınıfının, köylülüğün ve öğrenci gençliğin milli ve sosyal özgürlük için atıldıkları her çeşit büyük eylemler, kapitalist ve revizyonist sistemin çelişmelerinin keskinleşmesinin ürünleri ve kitlelerin bu sisteme karşı direnişinin ifadeleridir. Bu eylemler, bugünkü toplumun bütün yönlerini içine alan büyük boy çelişmelerini yansıtmaktadırlar.

BÜTÜN OPORTÜNİSTLER PROLETER DEVRİMİNİ GECİKTİRMEYE ÇALIŞIYORLAR

Burjuvazi, sosyal-demokratlar, revizyonistler, Troçkiciler ve diğerleri zorbalık ve aldatma araçlarını, yozlaştırmayı ve şantajı kullanarak; hareketi söndürmeye ve kargaşalığa yol açmaya, proletarya ve kitlelerin mücadelesini sermayenin iktidarı için tehlikesiz bir yola saptırmaya ve proleter devrimini balık kavağa çıkıncaya kadar geciktirmeye çalışmaktadırlar. Bu şartlarda Marksist-Leninist partiler ve devrimciler, işçi sınıfını, revizyonist ve sosyal-demokrat ablukadan kurtarmak, burjuva ve revizyonist ideolojiden kurtarmak, sınıfın ideolojisiyle silahlandırmak ve devrime atmak için mücadele etmektedirler. Onlar bunu, acil bir görev olarak ele almaktadırlar.

Sosyal devrimi hazırlama yolu, güç ve pek çok engelle doludur. Bu; bir yandan kararlı ve tamamen ilkeli; öte yandan, işçilerin ve köylülerin ve diğer tabakaların devrimci muhtevaya sahip olan her hoşnutsuzluğundan ve her kendiliğinden hareketinden yararlanmak ve onları belirli siyasi slogan ve hedeflerle devrimci eylem ve hareketlere atmak için çelikten bir siyasi önderi gerektirmektedir. Devrimci eylemler, kitlelerin kötü ekonomik durumuna, sosyal adaletsizliklere karşı, siyasi baskıya ve burjuvaziye karşı direnişlerinin ifadeleridir. Söz konusu eylemler ve gözüpek devrimci eylemler, sınıf mücadelesinin en yüksek biçimi ve sömürücü sistemi devirmekteki tayin edici araç olan genel silahlı ayaklanma için maddi ve sosyal gücü oluşturmaktadırlar. Bu eylemler büyük siyasi değere sahiptirler. Çünkü her şeyden önce devrimci eylemin ateşinde kitleler, burjuvaziyle ve diğer gerici güçlerle karşı karşıya gelmektedirler. Özellikle bu durumlarda, güncel devrimci faaliyetle nihai hedef olan burjuvazinin devrimci şiddet yoluyla devrilmesi arasındaki bağ doğru bir şekilde kurulmalıdır.

GÜNÜMÜZ KOŞULLARI DEVRİMCİ FAALİYET İÇİN ELVERİŞLİDİR

Genel olarak günümüz koşulları devrimci faaliyet için elverişli olmasına rağmen, bu; her yerde aynı şartların var olduğu, devrimci durumun her ülkede tamamen olgunlaştığı ve işçi sınıfının devrime derhal atılabileceği anlamına gelmez. Devrime atılma veya atılmama her ülkenin iç ve dış durumunun somut bir tahlilini gerektirmektedir. Ve bunu sadece o ülkenin Marksist-Leninist partisi yapabilir. Şartların olgunlaşmadığı zaman bu, hemen devrim sloganıyla ortaya çıkmak, maceraya atılmak, yenilgiye uğramak anlamına gelmektedir. Fakat zamanın hâlâ gelmemesi, devrimci durumun hâlâ var olmaması veya daha uygun zamanın beklenmesi gerekçesiyle hiçbir devrimci eyleme girişmemek, devrimden el çekmek ve oportünizme düşmek anlamına gelmektedir.

ÇİN REVİZYONİSTLERİ DE PROLETARYAYI DEVRİMDEN ÇEVİRMEYE ÇALIŞIYORLAR

Bugün dünyadaki devrimci durumun varlığını kasten inkâr ederek "proletaryanın şu andaki görevi sadece teoriyi öğretmektir" şeklindeki anti-Marksist tezi vaaz eden Çin revizyonistleri de bu gibi görüşleri önermektedirler. Onların çeşitli revizyonist partilerinin, gruplarının proletaryaya tespit ettikleri görev, onu, sınıf mücadelesinin barikatlarından uzaklaştırmak ve onun kafasını karıştırmak amacını güdüyor. Bunu sadece devrimin düşmanları olanlar yapmaktadırlar. Onlar, kitlelerin örgütlenmesinden ve devrimci eylemden korkmaktadırlar. Çünkü onlar, somut eylem aracılığıyla gerçek Marksist-Leninist partilerin ortaya çıktıklarını ve kendilerini önderler olarak ispatladıklarını biliyorlar. Lenin bu görüşleri tesliniyetçi görüşler olarak açıkça mahkum etmiş ve teşhir etmiştir. O, devrimci durumun var olmamasından bağımsız olarak, sınıf mücadelesi var oldukça yalnızca oportünistlerin devrimci eylemleri geri çevirdiklerini belirtmiştir.

MARKSİST-LENİNİST PARTİLER KİTLELERİN ÖNDERİDİR

Marksist-Leninist partiler kitlelerin saflarında daha geniş bir şekilde yer alıyor, onların nabzını elinde tutuyor, kitlelerin burjuvaziye karşı yürüttüğü doğru mücadeleyi ve onların protestosunu yüreklendiriyor ve destekliyor. Bu amaçla kitlelerin günlük mücadelesine katılıyor, harekete doğru bir yönelim, devrimci sloganlar, uygun örgütleme biçimleri veriyor, burjuvaziye satılan elebaşılar olan revizyonistlerin, sendikacı oportünist elebaşıların grev kırıcısı, sabotajcı ve oportünist tutumlarını, saptırma çabalarını yenilgiye uğratıyorlar.

İlk olarak kitlelerin ve durumların kuyruğuna takılmaya karşı mücadele gerekmektedir. Marksist-Leninist parti, kitlelerin devrimci mücadelesinin önderi, proletaryanın öncü müfrezesi olarak devrimci hareketin kuyruğunda durmamaktadır. O, bu hareketi uzaktan görmemekte, tersine, ona hayat ve canlılık vermeye çalışmaktadır. İkincisi, Marksist-Leninist partiler, mücadele sloganlarının tespit edilmesinde ileriye doğru koşma tehlikesinden, zamanından önce sloganların haykırılmasından ve çok ileri ve kitleler için anlaşılmaz hedeflerin tespit edilmesinden sakınırlar. Onlar eylemi, kendi başına bir amaç olarak hiçbir zaman ele almazlar. Fakat, bu eylem aracılığıyla bütün kitleleri tayin edici çatışma için siyasi bakımdan eğitmeyi amaçlarlar. Lenin şunu belirtmiştir: "Bütün sınıf ve geniş kitleler ya öncüyü doğrudan desteklemiyorsa, ya da hiç olmazsa, öncüye iyiliksever bir tutumla bakarak onun aleyhtarlarına karşı tamamen olumsuz bir tavır almıyorsa, tek başına öncüyü tayin edici bir çatışmaya atmak, sadece bir budalalık değil, fakat büyük bir suç olacaktır." Fakat bütün sınıfın, geniş işçi kitlelerinin böyle bir tutum alması için sadece propaganda ve ajitasyon yetmez. Bunun için kitlelerin siyasi tecrübesi zorunludur. Bu, şimdi sadece Rusya'da değil, fakat dünyanın her yerinde daha güçlü bir şekilde ve açıkça doğrulanmış olan bütün büyük devrimlerin temel kanunudur. AEP ve bütün Marksist-Leninistler, eylemlerin büyük değerini onda görmüşlerdir.

Üçüncüsü, kitlelerin günlük hareketine katılarak, Marksist-Leninist partiler, sadece ekonomik talepler ve sloganlarla yetinmemekte fakat, bu talepler ve sloganları, siyasetlerine bağlamaktadırlar. Böylece onlar, kitlelerin mücadelesini yükseltmekte ve kısmi talepler için mücadeleyi, Enver Hoca yoldaşın söylediği gibi, burjuva-faşist zorbalığa karşı devrimci şiddetin kullanılmasının başlangıcı olan kendiliğinden protestoları, gösterileri, siyasi teşhirleri, grevleri ve direnişleri silahlı ayaklanmaya giderek dönüştürmektedirler.

"KÖY ŞEHRİ KUŞATSIN" TEZİ MARKSİZME ZITTIR

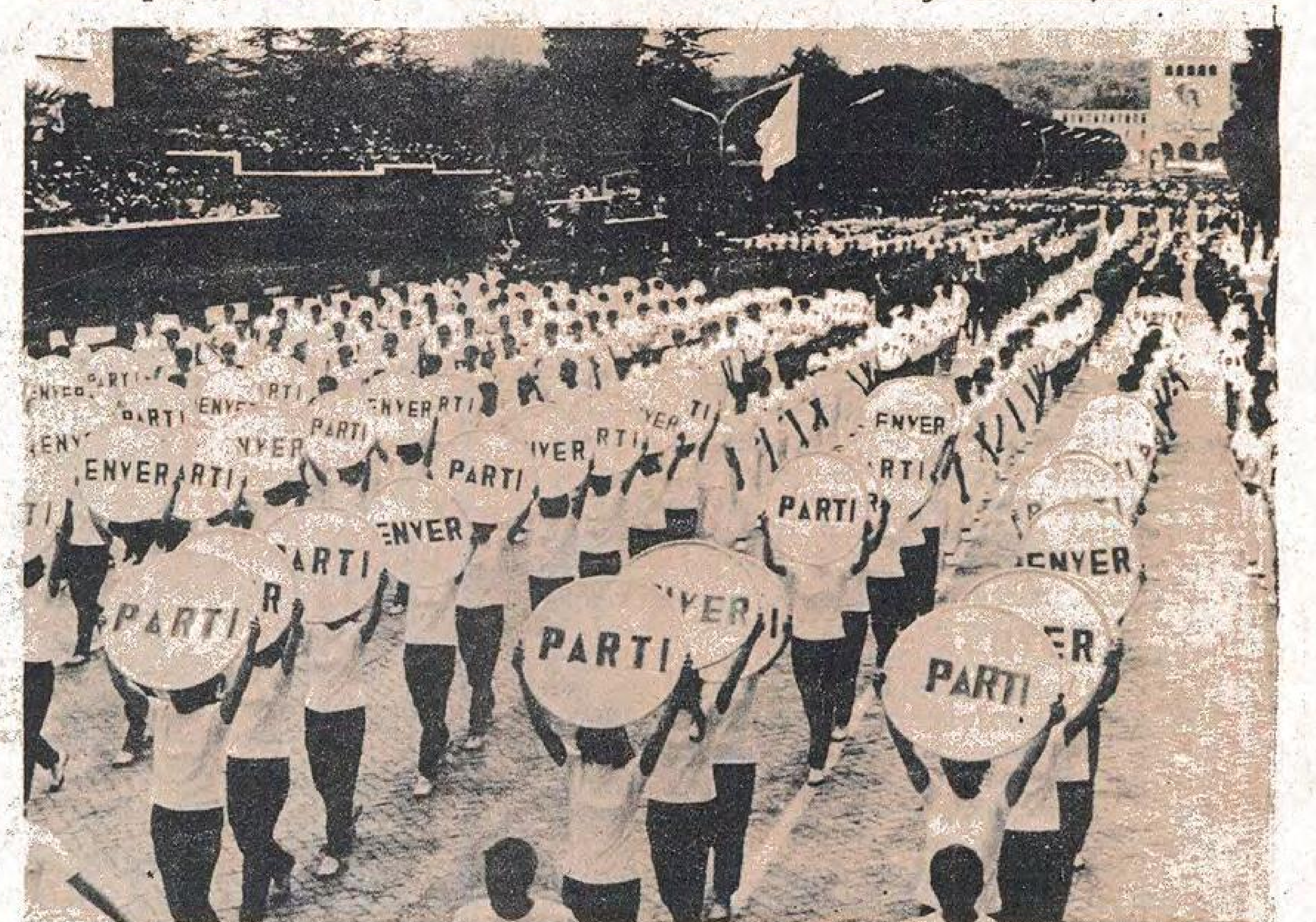
Marksist-Leninist komünist parti, eylemleri köyde veya şehirde yığma eğilimlerine karşı mücadele ederek, şartların var olduğu her yerde, çelişkilerin var olduğu her yerde örgütlemektedir. "Devrimci eylem, mücadele sadece köyde yığılmalı veya sınırlanmalı" diyen tez, yanlış ve tek taraflıdır. "Köy şehri kuşatsın" şeklindeki anti-Marksist Çin tezinin kökleri bundadır. Bu tezin gerici özü, proletaryanın tarihi görevinin inkâr edilmesinde yatmaktadır. Bu tez, "şehirde devrimci eylemlere girişilmesi çok güçtür, silahlı ayaklanmanın yapılması ise imkânsızdır ve maceradır" diyor. Tecrübe göstermiştir ki, sanayi proletaryasının yaşadığı şehirde bu sınıf, emekçi kitlelerin desteğini sağlarsa devrimci eylemler, genel ayaklanmaya çok elverişli şartlara sahiptir. Silahlı ayaklanmanın patlak vermesi, bu şartlardan mümkün olduğu kadar yararlanılması ve çok taraflı ve ciddi bir ön hazırlık sonucu olarak gerçekleştirilecektir. Devrimci zaferi için proletarya, devrimci borada yolunu daha iyi aydınlatıyor ve kendi müttefiklerini de kendine çekiyor.

Ancak buna dayanarak diğer yanlışa da düşülmemelidir. Yani bütün devrimci çalışmayı şehirde yığmamalı ve dünyanın bazı ülkelerinde köylerde çalışma bir tarafa atılmamalıdır. Örneğin milyonlarca yoksul insanın yaşadığı Hindistan, Sudan köyü büyük bir devrimci güçtür. Çünkü orada da büyük toprak sahiplerinin azgın sermayesi, katmerli baskı ve sömürüsü, yani, ülke burjuvazisinin, yabancı sermayenin ve dini karanlığın baskısı ve sömürüsü hakimdir. Köyde çalışmanın ve mücadelenin küçümsenmesi dar kapıcılığa yol açmaktadır.

KİTLELERİ ÖRGÜTLEMEYEN BİR PARTİ ÖNCÜ OLAMAZ

Açık Marksist-Leninist siyasi, örgütsel ve ideolojik ilkelere sahip olan, gereği gibi örgütlü bir öncü parti olmadan zafer yoktur. Fakat kitlelere dayanmadan, onları örgütlemeden ve kendi önderliğinde onları bilinçlendirmeden bir parti öncü olamaz. Bu, bilinen bir evrensel kanundur. 1960 yıllarında, sözde Çin Kültürel Proleter Devrimi boyunca veya ondan sonra maceracı ve anarşist revizyonist akımların sahtekârlığı ve tehlikesi, bu kanunun inkâr edilmesinde, partinin önder rolünün ve kitlelerin devrime katılmasının gerekliliğinin inkâr edilmesinde yatmaktadır. Bu akımlara göre, devrim Marksist-Leninist partinin önderliği olmadan gerilla ocakları tarafından veya faşist darbe veya terör aracılığıyla yapılır.

Kendi siyasi ve ideolojik olgunluğuyla Marksist-Leninist parti, her hareketin ve eylemin, sosyal kurtuluş için mücadeleyi doğru amaçlayan devrimci bir eylem olmadığını farketmektedir. Onun hareketinin ve eyleminin muhtevası, hangi güçlerin ona katıldığına, onlara kimin önderlik ettiğine ve hangi amaçlardan yola çıktığına bağlıdır. Eyleme, revizyonistler tarafından demagoji veya diğer amaçlar için acilen girişildiği takdirde, komünistler ona atılmakta ve çatışma alanında kitlelerle birlikte, örgütleyicilerin sahtekârlığını teşhir etmekte ve sloganlar ve örneklerle hangi amaçla ve nasıl mücadele etmek gerektiğini göstermektedirler.

DARBELER DEVRİMCİ EYLEM DEĞİLDİR

Latin Amerika ve Afrika gibi bazı bölgelerde, burjuvazinin kendi planları ve çıkarlarını gerçekleştirmeye uygun araç olarak gördüğü darbe de devrimci eylem değildir ve olamaz. Darbeler, burjuvazi ve gericilik tarafından devrim olarak sık sık ilan edilmektedir. Aslında bu darbeler, feodal ve burjuva sistemdeki çeşitli kliklerin yürüttükleri taht için mücadelenin ifadeleridir. Darbelerin, kitlelerin mücadelesiyle ortak yanı yoktur. Bunlar Marksizm-Leninizme yabancıdır.

BİREYSEL TERÖRİZM, AYDIN ZAYIFLIĞININ BESLEMESİDİR

Devrimin açık düşman-

Dev.sa.7.sü.3'de

Grev, gösteri dalgası direnişe dönüşüyor

İran'da işçi sınıfının öncülüğünde halk kitleleri faşist Şah rejimini er geç yerle bir edecektir.

İran halkı, proletaryanın önderliğinde faşist şah rejimini yıkacaktır

İran'da faşist Şah rejimine karşı mücadele, silahlı çatışmalara vardı. Tahran'da yüz bin emekçi parlamentonun önünde toplanarak "Şah'a ölüm" sloganını bağırdı. 37 kentte gösterici halkla, faşist ordu birlikleri arasında çatışma çıktı. Uzun dönemdir ilk kez, emekçi kitleler Şah'ın faşist birliklerine karşı silahla karşı koydu. Ellerindeki silahları aldı.

Yer yer silahlı mücadele başlarken, geniş grev dalgası yayılıyor. Rafinerilerde ve petrol kuyularında çalışan onbinlerce işçiye şimdi, havaalanı işçileri, liman işçileri, matbaa işçileri de katıldı. Grevciler, ücretlerin artmasını, bütün siyasi tutukluların serbest bırakılmasını, sıkıyönetimin kalkmasını istiyorlar. Petrol rafinerilerinin bulunduğu Abadan kentini, ordu birlikleri işgal etti. Grevci işçiler, faşist birliklerle çatıştılar.

Kan dökücü Şah rejimi, şimdi kiralık katillerini doğrudan kitlelere ateş açmaya sevkediyor. Bazı kasabalarda, Şah'ın satın aldığı katiller, göstericilere ateş açtılar. Resmi verilere göre 65 kişi öldü. Ordu birliklerinin ateşi sonucunda Tahran'da da pek çok emekçi can verdi.

Ancak yeminli halk düşmanı Şah, halkın güçlü seli karşısında sözde "demokratik" ayakoyunlarını bırakmıyor. Sömürücü ve zalimlerin elebaşısı Şah, faşist diktatörlüğü tarafından 34 SAVAK yetkilisini görevden aldı. Aralık ayında bütün siyasi tutukluları serbest bırakacağına söz verdi. Sözüne inanan olursa! Sonu yaklaşan bütün zalimler gibi faşist Şah da, bu boş vaatlerle silahlı mücadelenin önünü alabileceğini hesaplıyor.

Ancak gerçekler, faşist Şah'ın ve efendisi Amerikan emperyalistlerinin kan dökmekten vazgeçmeyeceklerini gösteriyor. Amerikan tekellerinin başkanı Carter, Şah'ın oğlunu Vaşington'a çağırıp, 18. doğum yıldönümünü kutladı. Carter şöyle söylüyor: "Demokratik atılımlarında Şah'a başarılar dileriz. Şah'ın ilerici yönetimi, batı dünyası için büyük bir değer taşıyor". Yüzbinlerce emekçinin darbeleri faşist rejimi sarsıyor. Binlerce yurtsever, devrimci Amerikan silahlarını kullanan faşist birliklerce katlediliyor. Carter'ın ağzında bu, "ilericilik" oluyor. Efendi, uşağını koruyor. Gerçek şu ki, Amerika'nın petrol ithalatının büyük kısmı İran'dan yapılıyor. Eğer genel grev ve silahlı çatışmalar sürerse, Amerikan emperyalizmi, en kudurgan köpeklerinden birinin, Şah rejiminin cinayetlerini "demokrasi" laflarıyla kime yutturabilir? Amerikan, İngiliz, Alman emperyalistlerinden başka Çin revizyonist yönetimi de bu "ilericilik" yaftasını Şah'a yapıştırmaktan geri kalmıyor. Amerikan emperyalizminin "diğeri döktümüş" gibi gösteren, onun uşaklarını faşistleştiren çıkarıp, "milli bağımsızlıkçı" ilan eden Çin revizyonist yönetiminin eli de İran halkının kanına bulanmıştır.

Ancak çatışmaların bir diğer özelliği de proletaryanın önderliğinin hiçbir şekilde sağlanamamış olmasıdır. Paris'te bulunan Ayetullah Humeyni, İran'da İslam devletini ilan edeceklerini ve bu devlette komünistlerin eylemlerine izin vermeyeceklerini belirtti. Faşist Şah rejimini ve efendisi emperyalistlerin İran'daki boyunduruğu, böylesi bir önderlikle değil, ancak proletarya partisinin öncülüğüyle kökünden kazınabilir.

Amerikan emperyalizminin zincirli köpeği Şah rejiminin ellerinden İran halkının kanı damlıyor. Faşizmin ve emperyalizmin yıkılması proletaryanın önderliğinde İran halkının devrimci şiddet kullanmasıyla mutlaka sağlanacaktır. İşçi sınıfı ve emekçiler, "demokratikleşme" masalları arkasında Şah'ın ve efendisi emperyalistlerin başlarını bileceklerini çok iyi biliyor.

Gelecek İran halkınındır. Proletaryanın önderliğinde emperyalistler ve faşistler ezilecek, sömürücüsüz bir İran'ın ışıklı yolları açılacaktır.

SEDAT VE BEGİN'E BARIŞ ÖDÜLÜ VERİLDİ

Nobel Barış Ödülü Mısır Devlet Başkanı Enver Sedat ile İsrail Başbakanı Begin'e verildi. Filistin ve Arap halklarının bu iki düşmanı hangi "barışçı" çabaları için ödüllendirildiler?

Begin, İsrail siyonizminin başbakanıdır. İsrail, kurulduğu 1948'den bu yana topraklarını birkaç kat artırdı. Filistin topraklarını gasbetti. 1967'de, 1973'te batı Şeria'yı, Gazze şeridini, Golan tepelerini gasbetti. Buralara siyonist yerleşme merkezleri kurdu. Arap halkı katletti, anayurtlarından sürdü. İsrail siyonistleri, Ürdün'de, Lübnan'da Filistin göçmen kamplarını bombaladı. Binlerce Filistinliyi katletti. İsrail siyonizminin sözde barış çabaları, bölge halklarına ölümden başka ne getirdi?

Enver Sedat hangi barışçı girişimlerde bulundu? Onun yaptığı her şey, Amerikan emperyalizmi ve İsrail siyonizminin istekleri doğrultusunda Filistin davasına saldırı olmuştur. Son olarak, Enver Sedat, İsrail yerleşme merkezlerini genişletmesi için dayatınca buna da kabullendi. Enver Sedat, emperyalistler ve uşakları için barış, halklar için zulüm anlamına gelen Camp David anlaşmasını imzaladı. Amerikan emperyalizminin Ortadoğu'daki, sözde barış çabalarına İsrail işgalini ve zulmünü meşrulaştırmak için. Onun aldığı barış ödülü, emperyalizmin kendilerine attığı bir kemikten başka ne olabilir?

Nobel Barış Ödülünün, emperyalistlerin elinde, halkları aldatmak için, kendi uşaklarını ödüllendirmek için işe yarar bir ünvandan başka bir şey olmadığı bir daha ortaya çıktı. Sedat ve Begin, eli Filistin kanına bulanmış bu iki satılık katilin aldıkları ödül, emperyalistlerin karşılığıdır.

Filistin ve Arap halkları, emperyalistlerin ve siyonistlerin barışını da tanımazlar, barış ödüllerini de. Ödülün kanla, acıyla ödenen bedelinin hesabı Begin'den ve Sedat'tan elbette sorulacaktır.

Emperyalizme uşaklığın armağanı

DEVRİMCİLER PARTİ BAYRAĞI ALTINDA TOPLANIYOR

Tunceli-Mazgirt Gelinpınar Köyünden üç devrimci

"DHY'nin yeni şeflerinde de kendilerini aşacak cesaret yoktur"

Biz Halkın Yolu dergisi yayın hayatına başladığından bu yana o saflar da mücadele eden üç devrimciyiz. Halkın Yolu'nun eski şefleri karşı-devrimci TİKP saflarına giderken yürütülen mücadeleye de bütün gücümüzle katıldık. Amacımız tekkeleri güçlendirmek değil, proletarya hareketine ve birlik ruhuna hizmet isteği idi. Ama eski şeflerin yerlerini alanlar, oportünizm ve tekkecilik çizgisinde o kadar hızla ilerlediler ki artık Halkın Yolu'nun yaşaması partinin ve birliğin önünde başlıbaşına bir engel haline geldi.

Yeni şefler 'Üç Dünyacı' kaçkınların tasfiyesinden sonra bugüne kadar ortaya konan bütün siyasi tezlerin gözden geçirileceğini ve hepsinin değiştirileceğini söylediler. Ama kısa süre içinde eski yamalı bohçayı daha sistemli savunmaktan başka bir yol izleyemeyeceklerini gösterdiler. Onların siyasi çizgileri Aydınlık'ın kaba bir kopyasıdır. İşte bu nedenle onlar bugüne kadar Aydınlık'a köprü oldular.

HALKIN KURTULUŞU, bugüne kadar Aydınlık'a karşı olduğu kadar Halkın Yolu'nun yamalı bohçasına karşı da yoğun bir mücadele verdi. Ama yeni şefler de tıpkı eskileri gibi bu eleştirilerden hiç bir şekilde öğrenmeyi düşünmediler. Onlarda kendilerini aşacak cesaretin kırıntısı bile yoktur. Tıpkı geçmişte olduğu gibi bu kez de Halkın Yolu ortayolculukta konakladı.

Halkın Yolu'nun yeni şefleri de yine tıpkı eskileri gibi bizi HALKIN KURTULUŞU düşmanlığı ile eğittiler ve bu düşmanlığı her gün daha fazla körüklüyorlar. Bizi Halkın Yolu'nun duvarları içinde tutmak için şimdiye kadar çeşitli demagojilere başvurdular. Eski şefler en keskin Aydınlık düşmanı oldukları zamanda dahi alttan alta Halkın Kurtuluşu düşmanlığını elden bırakmıyorlardı. Hatta mızrağın sivri ucunu proleter devrimci harekete karşı yöneltmekten geri durmazlardı. Bu konuda yeniler eski şefleri aratmıyor.

Artık her şey gün gibi açıktır. Halkın Yolu'nun hiç bir geleceği yoktur. Bütün devrimcileri PARTİ BAYRAĞI saflarında birleşmeye çağırıyoruz.

ERDAL TONAK:

«Aydınlık bize politik pasifliği, devrime düşmanlığı öğretti»

AYDINLIK DÜŞMANLIĞINI REDDEDİYORUM

Halkın Kurtuluşu'nun keskin devrimcilik edebiyatından etkilenerek Halkın Kurtuluşu tekkesinde yer almıştım.

Halkın Kurtuluşu'nun;

1- Devrimcilerin birliğini reddetmesi,
2- 1 Mayıs katliamına alet olması,
3- Seçimlerde yanlış siyaset izlemesi,
4- Sözde parti kurmak için oluşturulan Blokun AYDINLIK'ı hedef alması,
5- Dünyaya devrimci bakışın temel öğesi olan ÜÇ DÜNYA TEORİSİ'ni reddetmesi,
6- Sık sık özeleştiri yapması, her konuda revizyonizme hizmet ettiklerini görmemi sağladı ve siyasetin geçmişini ve içinde yaşadığımız koşulların bir değerlendirmesini yapmaya AYDINLIK ve HALKIN SESİ'ni incelemeye başladım.

Halkın Kurtuluşu saflarında kalmanın Türkiye devrimine hiç bir yarar getirmeyeceğine inanarak, halkımızın bağımsızlık bayrağını, devrimci bayrağını yükselten AYDINLIK saflarına katılıyorum.

Üçlü Blok ve diğer siyasi akımların tabanındaki devrimcileri AYDINLIK saflarında birleşmeye çağırıyorum.

K.MARAŞ, PAZARCIK'TAN BİR DEVRİMCİ

Erdal Tonak'ın Halkın Sesi dergisinin 147. sayısında yayınlanan özeleştirisi.

Daha önce proletarya hareketinin saflarında mücadele ederken ideolojik zaaflarım nedeniyle Aydınlık'a katıldım. Bu konuyla ilgili yazım Halkın Sesi dergisinin 147. sayısında "K.Maraş-Pazarcık'tan Bir Devrimci" imzasıyla yayınlandı. Devrimci proletarya hareketinin saflarını terketmemin en önemli nedeni, "Üç Dünya Teorisi"ni kabullenmemdi. Sonuçta Marksist-Leninist harakete birçok iftiralar da bulunarak Aydınlık'a geçtim.

Proletarya hareketini terkedip Aydınlık saflarına katıldıktan sonra, onların pratiği bana, politik pasifliği, devlet yapısına hizmet, devrimcilere çamur atmak ve mevlana mantığı ile tekkecilik dışında hiç bir şey vermedi. Aydınlık bana ve benim gibi devrimcilere, devrimci-demokrat hareketlere saldırmayı öğretti. Onlar, benden olmayan herkes revizyonizme hizmet ediyor mantığı ile proleter devrimcilere çamur atmaktan başka hiç bir şey yapmıyorlardı. Proleter devrimcilerin hayatın her alanında gösterdikleri bütün olumlu mücadeleleri maceracılık ve revizyonizm diye karalıyorlardı.

Faşistlere karşı mücadeleye önderlik mi var, somut durumla ilgili bir eylem mi var onlarda söylenecek söz hazırdır: Tertipçilerin ekmeğine yağ sürülüyor, revizyonistlerin kışkırtması.

Aydınlık'a katılmakla siyasi olarak nasıl gerileneceğini bizzat yaşadım. Onların saflarına katılmakla kolay devrimciliğin nasıl yapılacağını öğrendim. Onlarda devrimci eylemi oda köşelerinde oturmak sayan anlayış hakimdi. Kitlelerin gerici duygularının kuyrukçuluğunu yapmak halktan kopmamak sayılıyordu.

Maceracılarla ve revizyonizmle aramıza kesin çizgi çektik diyerek bizim, devrimci insanlarla ilişkimizi yasakladılar. Bunun yerine kapalı kapılar ardında adam ayartma metodlarına ve Amerikancı faşistlerle ilişki kurmaya geçirdiler.

Halkın Sesi dergisinin 147. sayısında yayınlanan özeleştiri yazımda devrimcilerin birliği, 1 Mayıs Katliamı, seçim siyaseti, parti inşa bloğu, "Üç Dünya Teorisi", ve özeleştiri konularında Halkın Kurtuluşu'nu suçladım. Ancak bugün bütün bu konularda proletarya hareketinin tespit ve siyasetlerinin doğruluğu gün ışığına çıktı. Hayat Aydınlık'ın çizgisinin sınıf işbirlikçisi özünü bütün açıklığı ile ortaya serdi.

HALKIN KURTULUŞU'nun büyük mücadeleler sonucu oluşturduğu mücadele platformunun gösterdiği doğrultuda halka ve devrime yararlı olmaya çalışacağım.

İzmir-Bayraklı'dan işçi Mustafa Çakır

● DEVRİME İNANMIŞ BÜTÜN DÜRÜST İNSANLARA ÇAĞRIM; AYDINLIK SAFLARINI TERKETMELERİ VE PROLETER DEVRİMCİ HAREKETİN BAYRAĞI ALTINDA BİRLEŞMELERİDİR

Ben Aydınlık-TİKP saflarında onların karşı-devrimci çizgilerini kavrayamadığım için uzun bir süre mücadele ettim. Ancak bu çizginin karşı-devrimci özünü hem sosyal pratiği içinde, hem de proleter devrimci hareketin güçlü teşhir faaliyeti ile kavradım.

"Üç Dünya Teorisi" dünya proletaryasının ve halklarının mücadelesini ertelemekte ve onun yerine komprador burjuvazi ve toprak ağaları ve emperyalist ülkelerde tekelci burjuvaziyle birleşmektedir. Başta ABD emperyalizmi olmak üzere diğer emperyalistler de dünya devriminin hedefi olmaktan çıkarılmakta ve ittifak yapılacak güçler arasına sokulmaktadır. "Üç Dünya Teorisi" ve bu teorinin izleyicileri sınıf işbirliğini sistemleştirmişlerdir.

Bu teorinin ülkemizdeki temsilcisi TİKP-Aydınlık da karşı-devrimci ideolojisine uygun olarak halka ve devrimcilere saldırmakta, her geçen gün faşist diktatörlükle bütünleşmektedir. Bunun en somut örneği Adana ve Dersim'de üç proleter devrimcinin katledilmesidir. Karşı-devrimci Aydınlık çetesinin bu ihanetini de gördükten sonra bu saflar da kalmak halka ve devrime ihanettir.

Devrime inanmış bütün dürüst insanlara çağrım; Aydınlık saflarını terketmeleri ve proleter devrimci hareketin bayrağı altında birleşmeleridir.

D.Halkın Yolu şefleri kimlere sarılıyor?

● DHY Şeflerinin «proleter devrimci» ilan ederek bağırlarına bastıkları Kars'tan beş kişi kariyerist, bireyci ve lumpen tavırlarını eleştirilere rağmen terketmediler. Eğitilmeyi reddeden iflah olmazlar oldukları anlaşılınca tecrit edildiler.

● Değil «on bin yıl yaşamak», DHY tekkesinin ömrü HY tekkesinden de kısa olacaktır. Kars'taki gibi üç-beş döküntünün katılması bu ömrü uzatmaz, tam tersine kısaltır.

● Bu kişiler daha sonra özeleştiri yaptılar. Özeleştirilerinde tasfiyecilik yaparak devrime zarar verdiklerini kabul ettiler. Özeleştirilerinde proleter devrimci hareketin çizgisine bağlı kalacaklarına «namusları» ve «devrimci onurları» üzerine yemin ediyorlardı.

İşte DHY şeflerinin bağırlarına bastıkları beş "proleter devrimci"nin geçmişte proleter devrimcilere verdikleri özeleştiriler.

Halkın Yolu kaçınılmaz sonuna yaklaşırken "siyasi inşada çok ilerlediğini", binlerce emekçiyle birleştiğini" söylüyor ve önüne milyonlarca emekçiyle birleşmek" gibi hedefler koyuyordu. Böyle "mükemmel bir durum"dayken, birdenbire iflasını ilan etti. Halkın Yolu şeflerinden öğrendikleri kötü şeyleri uygulamakta ısrarlı olan yeni şeflerin çıkardığı Devrimci Halkın Yolu dergisi, bu açıdan da Halkın Yolu'nun son zamanlarıyla büyük bir benzerlik içinde. Son birkaç sayısında Kars'ta "halkın devrimci önderliğe kavuşmasıyla birlikte sınıf mücadelesinin nasıl geliştiğini" anlatan yazılar çıkıyordu. 49. sayısında 5 "proleter devrimci" ve 300'ü aşkın devrimcinin imzaladığı iddia edilen bir yazı çıktı. 300'ü aşkın olduğu söylenenler üzerinde söyleyecek bir şeyimiz yok. Kim oldukları, sayıları, nitelikleri bizce meçhul. Sadece şu kadarını söyleyelim ki, eğer aralarında gerçekten devrimci varsa, onlar eninde sonunda proleter devrimci hareketle birleşecektir. "Proleter devrimci" olduğu iddia edilen beş kişiyi ise yakından tanıyoruz. Bu beş keşinin niteliklerinin bilinmesi, onlara kucak açan Devrimci Halkın Yolu'nun niteliklerini de ortaya koyduğu için önemlidir.

Proleter devrimci hareketin çizgisine bağlılık temelinde biraraya gelen ileri sempatizanlar içinde yer alan bu kişiler, kariyerist, bireyci ve lümpen tavırları eleştirilere rağmen terketmediler. Kendi konumlarındaki devrimcilerin uyması gereken disiplini reddettiler, küçük burjuva anarşizmini savundular; tasfiyecilik, hizipçilik yapmaya çalıştılar. Eğitilmeyi reddeden iflah olmazlar oldukları anlaşılınca tecrit edildiler. Proleter devrimci hareket çeperinde de olsa, tasfiyeciliğe, hizipçiliğe izin veremezdi. Bu tip unsurların devrimci hareketin çeperinde bile yer alması zararlıydı. Yaşayış, davranış ve mücadele içindeki yerleriyle devrim istediği için saflara katılan, daha iyi bir komünist olmak için zaaflarından arınmaya çalışan devrimcilere kötü birer örnek oluyorlardı. Ne kadar geniş arkadaş eşdost çevresi olursa olsun bunlarla birlikte olunamaz.

Proleter devrimci hareketin ilkeli tavrı, geniş taraftar kitlesi için de de benimsendi, ve bu kişiler umduklarını elde edemediler; hiç bir Halkın Kurtuluşu taraftarını kandıramadılar; bunun için de özeleştiri yaptılar. Özeleştirilerinde tasfiyecilik yaparak, devrime zarar verdiklerini söyledikten sonra proleter devrimci hareketin çizgisine bağlı kalacaklarına, "namusları" ve "devrimci onurları" üzerine yemin ediyorlardı. Kendilerine bir devrimci gibi yaşayıp mücadele ederek özeleştirilerini hayata geçirmeleri gerektiği anlatıldı. Ancak bundan sonra kendilerine güven duyulabileceği belirtildi.

Özeleştirilerinde "namus" üzerine "devrimci onur" üzerine yemin ederek, devrimci harekete bağlı kalacağını söyleyen bu kişiler, proleter devrimci hareketin çeperinde bile yer alabilmenin -hele devrime, devrimci harekete karşı tavır aldıktan sonra- kolay olmadığını görünce kendi el yazılarıyla yazdıkları özeleştirilerinde, ettikleri yemini daha mürekkebi kurumadan bozdular. Proleter devrimci harekete bağlı olmadıklarını söylediler. Kariyer peşinde koşan bu adamlar bir süre hangi harekete gidecek'erini tartıştılar. Kars'ta DHY taraftarı kimse yoktu. Bu harekete katılırlarsa istedikleri kariyere sahip olabileceklerini düşündüler. Yanılmadılar da.

DEVRİMCİ HALKIN YOLU ŞEFLERİ DE, HALKIN YOLU ŞEFLERİ GİBİ DÖKÜNTÜLERİ TOPLUYOR

Proleter devrimci hareketin devrim yolunda birlikte yürünemeyeceği için dışına attığı safraların, büyük bir bölümü TİKP'e gitti. Tek tük HY'na giden olduğunda HY, büyük bir heyecanla ve gösterişli karşılamalarla bunları bağrına bastı. DHY şefleri, HY şeflerinin bu konuda da izinden gidiyor. HY eski ve yeni şefleri, proleter devrimci hareketin döküntüleriyle abed olduklarını zannediyorlar, halbuki daha da berbat oluyorlar.

Turgut Bulut'un proleter devrimci saflardan ayrılmasından sonra HY şefleri bu kişinin niçin atıldığını, nasıl bir adam olduğunu araştırmadan, sormadan onu bağırlarına bastılar. Turgut Bulut, HY saflarında aylarca cirit atıktı. Sonra birlikte TİKP'ye sığındılar. DHY şefleri de aynı tavır içinde. Tavırlardaki bu benzerlik, basit bir tesadüf değil, eski ve yeni şeflerin ortak sınıf özelliklerinin bir göstergesidir.

DHY şefleri, proleter devrimci hareketin işe yaramaz diye attığı bu kişilere büyük bir heyecanla sarıldı. Niçin atıldıklarını sormadan, araştırmadan, niteliklerine bakmadan.

TEKKE BİRLİĞİ'Nİ REDDEDENLER, PARTİ BAYRAĞI ALTINDA TOPLANIYORLAR

D. Halkın Yolu'na yeni katılanların veya eski taraftarlarının bazı sorularına verecekleri cevap biraraya gelişlerinin devrime hizmet etmediğini gösterecektir.

1975'ten sonra maceracılığın etkisinden kurtulan devrimcilerin, proleter devrimci hareketle birleşmesini engellemek için ara akım teorileri tezgahlayan, daha sonra proleter devrimci hareketle Aydınlık revizyonizmi arasında ara bir akım olarak varlığını devam ettirmeye çalışan ve sonunda çok sayıda geri bilinçli iyi niyetli devrimciyi kandırarak TİKP saflarına götüren önderliğin ortaya koyduğu ideolojik-siyasi çizgiyle devrime varılabilir mi? Bu çizginin insanı götüreceği yerin karşı-devrim safları olduğu ortaya çıkmadı mı? Buna rağmen DHY şefleri, HY şeflerinin çizgisini savunmakta niçin ısrar ediyorlar?

DHY şeflerinin söyleyecek bir şeyi yoktur. Onlar tekke şefliğini devam ettirebilmek için eski şeflerinin görüşlerini savunmaktadır. Kendi deyimleriyle "Halkın Yolu'nu on bin yıl yaşatma azmi" içindeler. Devrim yapma azmi ve coşkusuna sahip olmayan bu şeflerin tekkelerini yaşatmaktan başka amaçları yoktur. Böyle tekkelerin on bin yıl yaşaması mümkün olmadığı gibi, bir gün fazladan yaşaması bile halk için zararlıdır. Tekke şeflerinin önemli olan ideolojik birlik değil, örgütsel birliktir" formülasyonunun gerçek anlamı, "önemli olan devrim için birlik değil, tekke birliğidir". Gerçek devrimciler, tekke birliğini reddederek, Parti Bayrağı altında toplanırken, Kars'ta olduğu gibi devrim yolunda dökülenler de tekkelere kapaşıyorlar.

DEVRİMCİ HALKIN YOLU, SON BİR YILDA NEYİ BAŞARDI?

D. Halkın Yolu'nun 49. sayısında devrimcilerin PARTİ saflarında toplandığı iddia ediliyor. Devrimciler niçin DHY saflarında toplansın? Ortaya çıktığı günden bugüne kadar geçen bir yıllık süre içinde DHY ne yaptı ki, devrimciler o safla yönelsin? DHY, bu süre içinde ülkenin somut koşullarına uygun ve uluslararası Marksist-Leninist hareketin çizgisiyle uyum içinde Marksist-Leninist bir program mı ortaya koydu? Kitlelere mücadele içinde doğru bir önderlik mi etti? Bu soruların cevabı olumsuzdur. Bir yıl önce DHY'nın 'Üç Dünya Teorisi'ni red temelinde bir araya gelişi olumlu bir başlangıçtı. Bu olumlu başlangıcın devam ettirilmesi, HY çizgisini tümüyle Marksist-Leninist bir platformda reddetmek ve proleter devrimcilerle birleşmek yerine tekkeyi yaşatmak için eski şeflerin ideolojik-siyasi çizgisini kabul ettiler. 'Üç Dünya Teorisi'ni reddedişleri devrimci anlamını yitirdi, devrimcileri kandırma aracı haline geldi. Halkımızın tabiriyle "eski tas eski hamam, sadece tellaklar değişti". Bugün devrimcileri bir tekke yerde toplanmasının hiç bir neden yoktur ve gerçek devrimciler burada toplanmıyor; tam tersine bu tekkeyi terkediyorlar. Değil "on bin yıl yaşamak" DHY tekkesinin ömrü, HY tekkesinden de kısa olacaktır. Kars'taki gibi üç-beş döküntünün katılması ömrü uzatmaz, tam tersine kısaltır.

Adana'dan hizip saflarını terk eden bir devrimci

Ben kısa bir süre için de olsa revizyonist hizip saflarında kalmış bir kişiyim. Ancak bu kısa süre dahi onların karşı-devrimci burjuva yüzlerini görmeye yetti.

Kendilerine 'devrimci muhalefet', 'devrimci proletarya' gibi şatafatlı isimler veren hizipçi şeflerin kendi aralarında dahi kırk parçaya bölündüğünü herkes bilmektedir. Onların çizgilerine yön veren, karşı-devrimcilik, bölücülük, kariyerizm ve grupçuluktur.

Revizyonist hizip hareketi, bundan bir buçuk yıl önce ilk kez ortaya çıktığında HALKIN KURTULUŞU'nun hiç bir doğru görüşü olmadığını iddia etmiş, gün geçtikçe ve proleter devrimci hareket, ideolojik ve siyasi darbelerini vurdukça bu kez de 'aslında genelde doğrudur' gibi sözleri ağızlarında dolaştırmaya başlamışlardır. Bir süre öncesine kadar proletarya hareketeni 'ortayolculuk' ve 'oportünizm'le suçlayanlar, HALKIN KURTULUŞU'nun Marksist-Leninist siyaseti karşısında şimdi artık ortada dahi dolaşamaz olmuşlardır.

Açıkça, "biz yok olmaya mahkumuz" diyenler, ama devrimcilerin, proleter devrimci hareketin saflarında toplanmasının önüne her türlü engeli koyanlar bunlardır. Proleter devrimci harekete sempati duyan insanları ayak oyunlarıyla hiç bir geleceği olmayan hedeflere yönlendirmeye çalışanlar yine bunlardır. İlkesiz ve bir siyasi çizgiden yoksun olarak bir hareket oluşturmaya kalkışanlar bunlardır. Ama gerçekler karşısında iflas edenler yine onlar olmuştur.

Bu ahbap-çavuş takımına şunu sormak gerekir: Bölücü ve yıkıcı faaliyetleriniz halka ve devrime ne kazandırdı? Nerede halkın mücadele ruhunu geliştirdiniz? Nerede devrime hizmet ettiniz?

Revizyonist hizip daha işin başında boğazına kadar batakliğa gömülmüş ve beraberinde birkaç dürüst insanı da götürmüştü. Ama devrimciler bunların gerçek yüzlerini görmüşlerdir. Halktan ve devrimcilerden tecrit olmuş bu kariyeristler son nefeslerini veriyorlar, çırpınmaları fayda vermeyecek ve onlar da tarihin çöplüğüne atılacaklardır.

Bütün devrimcilere sesleniyorum! İhanet tekkelerini terkedin. Birlik ve parti ruhunu geliştirelim.

Kırşehir'den Bir Devrimci:

"Bütün devrimcilerin yeri Parti Bayrağı'nın saflarıdır"

Karşı-devrimci hizipçi faaliyetin proleter devrimci saflarda ortaya çıktığı dönemde ben proletarya hareketinin saflarındaydım.

Hizip içerisinde yer almamın esas nedeni; teorik geriliğim ve küçük-burjuva sınıf yapımdı. Proleter devrimci hareketin önderliğine ve siyasi çizgisine bütün hizipçiler gibi ben de saldırdım.

Anti-Marksist tezlerinin propagandasını yaptım. Ahbap-çavuş ilişkilerinin ürünü olarak bir araya gelen hizipçilerin durumu ve hareketleri beni bu şekilsiz birlik çerisinde daha uzun zaman tutamadı. Hizipçi faaliyet gerçekleri kavramama yetecek kadar benim için çetin bir deney oldu. Belirsiz bir umutla hizip saflarında kalmak, hizipçi bir gruptan ayrılıp başka bir hizipçi gruba geçmek, gerici ve partinin önünde engel bir tavırdır.

Hizip saflarında daha fazla kalmanın halka, devrime sorumluluğun bir ifadesi olmadığını, hizip şeflerinin yürüttüğü demagojinin boş, temelsiz olduğunu; iyimserliğin, iyiniyetin yetmediğini kavradım.

Halkın Kurtuluşu'nun koymuş olduğu bütünlüklü siyasi çizginin doğru olduğunu, partinin bayrağını her gün daha yükseklere çektiğini önyargısız ve artniyetsiz herkesin görebileceği gibi ben de gördüm.

Proleter devrimci saflarda yerimi almayı, sınıf mücadelesinde payıma düşeni yapabildiğim ölçüde yerine getirmeyi görev bildim.

Bugün hizip saflarındaki dürüst unsurlar, bu saflarda tesadüfen yer alanlar, kararsızlığı bir kenara bırakmalı, hizip şefleriyle ilişkilerini keserek, proleter devrimci saflarda toplanmalıdırlar.

Parti Bayrağı'nın şu satırları bütün kararsız, endişeli unsurlara yol gösteriyor: "Kararsız, endişeli, başka seçenekleri ve istekleri olan unsurlar bile proleter devrimci bir eğitim ve denetim altında proletarya hareketinin güvenilir birer militanı haline gelebilirler".

Kuşkumuz olmasın ki mücadeleyi Marksist-Leninist rotada yürütecek proleter devrimci bir önderlik vardır; bunu ispatlamıştır.

KIRŞEHİR'DEN HİZİBİN VE HALKIN BİRLİĞİ'NİN SAFLARINI TERKEDEN BİR DEVRİMCİ

İŞTE PATRONLARIN KAR HIRSI VE İKİ İŞ CİNAYETİ DAHA

Bursa Doğancı Barajı

● Doktor ve Hükümet tabibi ölen işçi için patronun istediği yönde rapor düzenledi.

Bursa Doğancı Barajında çalışan bir işçi daha, patronun kâr hırsı uğruna katledildi. Savcı ve Hükümet Tabibi ölen işçi için "aşırı heyecandan" öldü diyerek rapor düzenlediler; patronu akladılar.

Doğancı Barajında işçiler günde 14 saat çalıştırılıyor. İşyerinde hiç bir güvenlik önlemi alınmamıştır. İşçilere ödenen ücret, bugünkü koşullarda gülünç denecek kadar azdır. Bu yüzden beslenemeyen işçiler daha çabuk hastalanmakta, yorgun düşmekte, genç yaşta kapitalist patronların kurbanı olmaktadır. 18 yaşındaki Mustafa Çelik, bu kötü çalışma koşulları nedeniyle patron tarafından katledildi. Mustafa Çelik Nurhak'tan Bursa'ya çalışmaya gelmiş, Doğancı Barajında çalışmaya başlamıştı. Sömürüye, baskıya, iş güvensizliğine karşı işçi arkadaşlarının en önünde yürüyordu. 14 saatlik iş yorgunluğu ve kötü beslenme onu kurban etti. Doktor ve savcı bu ölümün nedenini bildikleri halde patronun uşaklığını yaptılar. Patronla görüşerek, raporun hangi yönde düzenleneceğini kararlaştırdılar. İşçi Mustafa Çelik'in "heyecandan öldüğü"ne ilişkin sahte bir rapor düzenleyerek iş güvensizliğini onayladılar. Patronun işçi katliamına ortaklık eden savcı, faşist diktatörlüğün sadık bir hizmetçisi olduğunu kanıtladı. Doktor ise mesleğinin gereğini yerine getirmeyecek kadar cahil ve patron avukatlığı yapmaktan çekinmeyen "bir sağlıkçı" olduğunu gösterdi.

Sömürücü patronların katliamları ve ona uşaklık edenler bilmeli ki, sahte rapor gerekçeleri, işçilerin ölümüne yol açan gerçeği gizleyemez. Doğancı Barajı işçileri arkadaşlarını öldüren kapitalist sömürüye ve onun onaylayıcılarına karşı mücadele etmekten geri kalmayacaktır.

Manavgat Oymapınar Barajı

● Tes-İş yöneticisi faşist Osman Karamık alay komutanına telefon ederek, işçilerin düzenlediği cenaze törenine izin verilmemesini istedi.

21 Ekimde Manavgat Oymapınar Barajında çalışan bir işçi iş cinayetinde öldü. İşçiler arkadaşlarına cenaze töreni düzenleyerek, işyerindeki çalışma koşullarının, patronun sömürüsünü lanetlediler. Faşist sendikacı Osman Karamık, işçinin ölümüne alkış tutarcasına jandarmaya başvurarak, jandarmaların, gösterici işçilere saldırmalarını sağladı.

Barajda çalışan işçi Zülfikar'ın üstüne, 200 metre yukarıdan bir kaya düşerek, onu paramparça etti. Başı ezildi, bacakları dışarı çıktı. Bu tür olaylar karşısında işçiler çalışmak istemediklerinde, patron onlara baskı yapmakta, zorla çalıştırmaktadır.

Arkadaşlarının ölümü üzerine, işyerindeki iş güvensizliğini teşhir etmek için cenaze töreni düzenlemek isteyen işçilerin isteği, yetkili sendika Tes-İş'in yöneticisi Osman Karamık tarafından tepkiyle karşılandı. O, alay komutanına telefon etti. "Cenaze töreni yaptırmayın. Bunlar komünisttir. Ben işçilerin ne olduğunu bilirim. Zonguldak'ta 20 işçi öldüğünde, işçilerin gösteri yaptığını gördüm. Bunlar da öyle yapar. Pankart açarlar. Slogan atarlar. Cenazeyi siz alın," diyerek faşist sendikacıların, patronun ne kadar patron yanlısı olduğunu gösterdi. Gösteri yapan işçilere saldıran jandarma, ateş ederek işçileri dağıtmaya, cenazeyi almaya çalıştı. Fakat işçiler onlara teslim olmadı. İşçi sınıfına yaraşır bir tavırla arkadaşlarına sahip çıktılar. Yürüyerek toplantı alanına geldiler. Bir işçi patronun sömürüsünü ve iş güvenliği sağlanmamasının nedenini teşhir eden bir konuşma yaptı. Sendika ağasının işçi düşmanı tavrını lanetlediler. İşçiler ant içerek, ölen Zülfikar arkadaşlarının cenazesini, memleketi olan Kırşehir'e götürmek üzere ailesine verdiler.

Oymapınar işçileri, faşist sendikacıların muhbirliğine boyun eğmeyecektir. Onların haklı mücadelesi, faşist sendikacıları yönetimden düşürecektir. Patrona karşı mücadele, bilinçli, örgütlü bir mücadele ile başarıya ulaşacaktır.

İşçileri ölüme sürükleyen iş koşullarına karşı işçiler mücadelelerine daha güçlü birlik, daha canlı bir ruh ile ilerleyecektir.

"Toplumsal Anlaşma" uygulamalarına ve sendika ağalarına karşı
İzmir Tütün İşletmesinde 515 işçi direniş yaptı

İzmir'de Tütün Tex işletmesi işçileri, 8. dönem toplu iş sözleşmesinde, işçilerin daha önce elde ettikleri hakların çiğnenmesini protesto ettiler. 515 işçi, 25 Ekimde 5 saat süren direniş yaparak, ikramiye ödemelerinin geciktirilmesine karşı çıktı. Aynı zamanda sendikada yönetim hakkı talep etti.

İzmir Tekel Yaprak Bakım Müdürlüğüne bağlı 4 işletmede çalışan 3000 işçiyi kapsayan 8. dönem toplu iş sözleşmesi geçtiğimiz ay içinde imzalandı. Hükümetle TÜRK-İş arasında imzalanan "Toplumsal Anlaşma" çerçevesi içinde gerçekleştirilen 8. dönem toplu iş sözleşmesi anlaşması, işçilere yeni haklar getirmediği gibi daha önce işçilerin kazanılmış haklarını da gasbetti. Bu anlaşmada, daha önceki anlaşmada yer alan "giyim bedeli" "Toplumsal Anlaşma" gerekçesiyle hale getirilmekte, işçilere verilecek olan 3. ikramiye patrona peşkeş çekilmektedir. Çünkü giyim bedeli, mevsimlik iş olan tütün işletmesinde, işçilerin kazandığı günlük ücrete yine aynı dönem 3. ikramiye ödenmekteydi. Son olarak imzalanan toplu sözleşmeye göre teşkil edilen ikramiye günü, işçinin kapanmasından sonraki iki güne rastlamaktadır. Bu durumda işçiler giyim bedeli ve 3. ikramiye ücretlerini alamayacaklardır.

Tütün işçileri, kendilerinin daha önce mücadele vererek kazandıkları hakların gasbını protesto ettiler. 5 saatlik uyarı direnişi yaptılar. Durumu üyesi bulundukları Tek Gıda-İş sendikasının yöneticilerine bildirdiler. İşverenle birlikte işçilerin haklarını çiğneyen sendika ağaları, işçilerin taleplerine eğilmediler; 3000 tütün işçisinin çıkarlarını patrona peşkeş çekerek, patrona olan bağlılıklarını yenilediler. Tek Gıda-İş'in yöneticileri, işçi sınıfına olan düşmanlıklarını hayatın her alanında sürdürüyorlar. Sendika yönetimi seçiminde işçilerin oy verdikleri temsilcileri, sendikadan uzak tutmaktadırlar. Bu temsilcileri toplantıda konuşturmadılar. Onların yönetime gelme isteğini, polis gücüyle bastırmaya çalıştılar.

İzmir Tütün İşletmesinde çalışan 3000 işçi, patronların ve onların uşaklığını yapan Tek Gıda-İş yönetiminin işçi düşmanı uygulamalarına boyun eğmeyecektir. Onlar, kapitalist sömürüye ve sendika ağalığına karşı mücadele etmekte ve şu talepleri haykırmaktadır:

1) İşçi sınıfının kazanılmış haklarını gasbeden "Toplumsal Anlaşma" kaldırılsın.

2) Tütün işletmesinde 121 gününde işsiz kalmakta, bu süre içinde işçilere herhangi bir ücret ödenmemektedir. 121 gün için işçilere ücret ödensin ve sigorta hakkından yararlandırılsın.

3) İkramiyeler zamanında ve tamamı ödensin.

4) Bağış adı altında kesilen 400 lira işçilere geri verilsin.

5) Sendika yönetimi işçilere karşı sürdürdüğü anti-demokratik uygulamalarına son verilsin. İşçilere sendikada yönetim hakkı tanınsın.

İş kazaları ve meslek hastalıkları kapitalist düzenin kaçınılmaz sonuçları

● MEVCUT SÖMÜRÜ DÜZENİ; PATRONA KÂR, İŞÇİLERE ÖLÜM VE HASTALIK GETİRİYOR.

● GEÇEN YIL 201 BİN 317 İŞÇİ, İŞ KAZASI GEÇİRDİ: KÖMÜRDE VEREM, KİMYADA KANSER, İNŞAATTA ÖLÜM.

● SOSYALİST TOPLUMDA, İŞ KAZALARI VE MESLEK HASTALIKLARININ KÖKÜ KAZINACAKTIR

19-20 Ekim tarihlerinde İşçi Sağlığı Kongresi toplandı. Bu Kongrede hükümet temsilcileri konuştu. Çalışma Bakanı "işçi sağlığı ve iş güvenliğinin sağlanması için yasalarda değişiklik yapılacağını" vaat etti. Başbakan "işçilerin ekonomik ve toplumsal haklarının korunup geliştirileceğinden" söz etti. Sömürü ve zulüm düzenini aklamaya yönelik bu vaatler pazarına DİSK'in sendika ağaları da katıldı. Reformist, revizyonist sendika ağalarına göre işçi sağlığı, iş güvenliği "patronlar aleyhine çıkarılacak ceza yasalarıyla" sağlanabilirmiş! Gerçek bu mu? Yüzlerce işçinin, işbaşında ölmesinin, binlercesinin sakat ve hastalıklı olmasının kaynağı nedir?

PATRONA KÂR, İŞÇİLERE ÖLÜM VE HASTALIK

Mevcut sömürü düzeninde kapitalist patronların amacı, en fazla kâr sağlamaktır. İşçilerin daha iyi koşullarda çalışması, barınması, daha iyi beslenmesi ve iş güvenliğinin sağlanması için patronların, kârlarının bir bölümünü işçi sağlığını iyileştirecek yatırımlara ayırması gerekir. Aynı zamanda, genel olarak işçi ücretlerinin fiyat artışlarına göre daha fazla artması gerekir ki, işçi daha iyi beslensin, daha iyi konutlarda barınsın. Bütün bunlar, kapitalistlerin azami kârdan vazgeçmesi anlamına gelir. İş cinayetlerini, sakatlıkları, işçi hastalıklarını yaratan, kapitalist patronların bu azami kâr hırsıdır. Sömürü ve zulüm düzeninin temelidir. Ecevit'in, sendika ağalarının, gerçekte lafta kalan vaatleri faşist diktatörlüğün içyüzünü gizleyebilir mi? Milyonlarca emekçinin karşısına dikilen iş cinayetleri, hastalıkları, İşçi Sağlığı Kongresinde söylenen birkaç aldatmaca ile nasıl gizlenebilir?

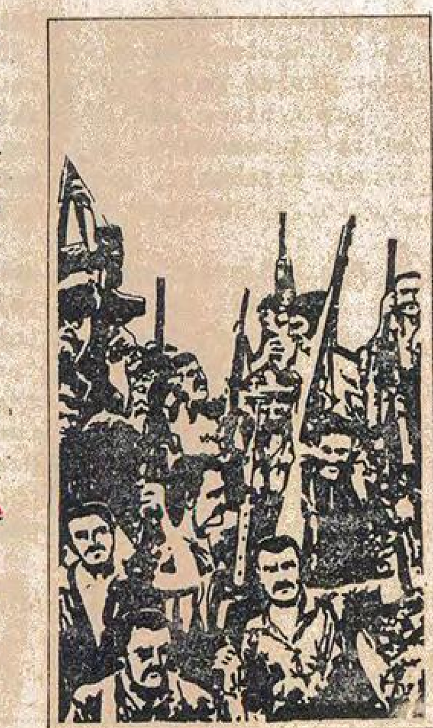
İŞ KAZALARI, MESLEK HASTALIKLARI HIZLA ARTIYOR

Ülkemizde 4 milyon civarında işçi var. Bunlardan yalnızca iki milyonu sigortalı. Geri kalan iki milyon işçi, kağıt üzerinde dahi hiç bir sağlık güvencesine sahip değildir. Sigortalı işçiler ise, kendilerinden gasbedilen paralarla kurulan Sosyal Sigortalar Hastahanelerinde ortalama beş dakika içinde sözde muayene ediliyorlar. Kapitalistler, daha az işçinin sakat kalması için kıllarını bile kıpırdatmazlar. 1973 yılında ülkemizde resmi olarak 173 bin 243 iş kazası kaydedildi. 1977 yılında bu sayı 201 bin 317'ye vardı. Meslek hastalığına yakalanan işçi sayısı hızla arttı ve 3458'e vardı. Kârını düşürmek istemeyen patronların baskısı sonucunda hastahaneye gidemeyen işçilerin başına gelen sakatlık ve hastalıklar bu sayıda yok. Sigortasız işçilerin uğradığı kaza ve hastalıklar da yok. Gene resmi verilere göre, kömür madenlerinde her yüz işçiden dördü sakatlanmaktadır. Ölüm oranı ise, özellikle inşaat işçileri arasında çok yüksek. Yalnızca 1977 yılında 470 inşaat işçisi burjuvazinin kâr hırsı uğruna işbaşında katledilmiştir.

İŞKAZALARI VE MESLEK HASTALIKLARININ YILLARA DAĞILIŞI

	İşkazaları	Meslek Hastalıkları
1973	176.243	125
1974	166.551	22
1975	182.641	309
1976	197.014	683
1977	201.868	392
TOPLAM	924.317	1.531

Beş yıllık genel Toplam: 925.848 İşkazası ve meslek hastalığı (Kaynak: SSK 1977 İstatistik Yıllığı, s.51)

BÜTÜN İŞKOLLARINDA ÖLÜM VE HASTALIK KOL GEZİYOR

Kömür madenlerinde çalışan işçilerin başında akciğer hastalıkları bela gibi dolanır. Burjuvazinin kâr hırsı, işçilerin akciğerlerini tıkayan kömür tozlarını azaltacak araç, gereçlere yatırım yapar mı? Vereme karşı gerekli olan et, süt gibi besinleri almak için işçi ücretlerinin artması gerekir. Oysa egemen sınıfların büyük sevinçle karşıladığı "ücretleri dondurma" siyasetini uygulayan CHP hükümeti değil midir? İş cinayetleri de kömür madenlerinde çok yüksek. Yalnızca 1977 yılında 279 kömür işçisi meslek hastalığına yakalandı. 331 kömür madeni işçisi, göçüklerde can verdi.

Kimya sanayiinde kanser hastalığı kol gezmektedir. Gerçi, işçi sınıfının uzun mücadeleleri sonucunda, yasalarda, kansere yol açan bazı maddelerin kullanılması yasaklanmıştır. Boya, yapıştırıcı madde, ayakkabı, deri sanayilerinde kullanılan benzenin kansere yol açtığı bilinmektedir. Ama bunu yasaklayan yasa, kimya sanayiinde çalışan ve hastahaneye başvuran her yüz işçiden sekseninin benzen yüzünden kan kanserine yakalanmasını önledi mi? Matbaa ve diğer basım işlerinde çalışan işçilerin yakalandığı kurşun zehirlenmesi de, yasalarda belirlenen yasaklamaların tıpkı Ecevit'in ve sendika ağalarının sözleri gibi boş laflar olduğunun en açık kanıtıdır.

Demircilik işkolunda, toz maskesi, eldiven gibi gereçler verilmez. Sonuçta işçi ciğerleri, kirli hava ile dolar. Oksit zehirlenmesi, mide hastalıkları, sinir sisteminin tahribi, aşırı yorgunluk her işçinin başındadır. Havalandırma sistemi kaç fabrikada var? Düzenli besleyici maddeler kaç işçiye veriliyor.

İnşaat alanında ise, iş güvenliği hemen hemen hiç yoktur. Sosyal Sigorta kayıtlarına göre 1977 yılında inşaat işkolunda 30 bin 630 iş kazası oldu. 470 işçi, müteahhitlerin daha fazla kâr hırsına kurban edildi. İnşaat işçilerinin yattıkları yer, en iyi durumda dahi tahta barakalardır. Hangi inşaat işçisi, ısınma, beslenme ve temizlik için yeterli imkana ve zamana sahiptir? Üstelik inşaat işçilerinin büyük çoğunluğu sigortasızdır. Aldıkları düşük ücretin bir bölümü doktor ve ilaca yatırılır.

Orman ve tarım işçilerinin hemen hepsi sigortasızdır. İstatistiklerde bu alanlardaki işçilerin hastalık ve ölüm olayları yer almaz. Yaralanan, hastalanan orman işçileri hangi iş güvenliğine sahiptir? Tarım işçileri ise, işe gidip gelirken üs üstüste yığıldıkları kamyonların devrilmesi sonucu can veriyorlar. Tarım işçileri genellikle çadırlarda kalmak zorundadır. Susuzluk, pislikten doğan salgın hastalıkları onların başına daha fazla bela eder. En düşük ücretler tarım işkolundadır. Ne et, ne süt, ne vitaminli yiyecekler tarım işçisinin boğazından geçmez. Bu alanda çalışanların çoğunluğu kadın işçilerdir. Kadın ve çocuk sağlığı, egemen sınıfların kâr hırsı tarafından tarlaların kuru topraklarına terk edilmiştir. Çocuk ölümleri, bağırsak hastalıkları, doğum sırasında ölüm, tarım işçilerini kırar geçirir. Bunlar ne resmi verilerde yer alıyor, ne de reformistlerin revizyonistlerin boş laflarında!

KADIN VE ÇOCUK İŞÇİLER ÜZERİNDE YOĞUN SÖMÜRÜ

Günlük, mevsimlik ve çıraklık işlerinde çalışanların önemli bir bölümünü çocuk ve genç emekçiler oluşturmaktadır. Kapitalist ve feodal sömürü, çocukların, gençlerin emeği üzerinde en azgın biçimde hüküm sürer. Günde 10-14 saat çalıştırılan çocuk ve genç işçilere en az ücret ödenmekte, beslenme, gelişme, dinlenme hakları gasbedilmektedir. Kadın işçiler de en doğal sağlık ihtiyaçlarını karşılayamazlar. Ücretli doğum iznini kaç kadın işçi kullanabiliyor? Pekçok işçi anne, makina başında, tarlada doğum yapmakta, birçoğu doğum sonrasında ölmekte ya da sakatlanmaktadır.

SOSYALİST TOPLUMDA İŞ SAĞLIĞI BÜTÜNÜYLE GERÇEKLEŞİR

İşçi Sağlığı Kongresinde ucuza giden "iyi niyetlerin", işçi sağlığını "gözetici önlemlerin" perde arkası işte bunlardır. Zam üstüne zam bindiren, ücretleri donduran egemen sınıfların övgülerini toplayan CHP hükümeti, işçi sağlığı ve iş güvenliği konularında da faşist diktatörlüğün üstünü örten tül perde görevini sürdürüyor.

İşçi sınıfı kendi sağlığını kendi mücadelesiyle sağlayacaktır. Daha iyi çalışma ve yaşam koşulları için mücadele boyunca işçi sınıfı, sömürünün kökünden kazınacağı sosyalist topluma doğru yürümektedir. İşçi sağlığı ve iş güvenliğinin iyileştirilmesi için işçi sınıfının bugün proleter devrimcilerin önderliğinde mücadele ediyor. Yarın sosyalizm kurulacak, üretim kâr için değil, toplumun ihtiyaçlarını karşılamak için yapılacaktır. İşte o zaman işçi sağlığı ve iş güvenliği bütünüyle ve gerçekten sağlanacaktır.

ULUSLARARASI İŞÇİ SINIFINDAN

İNGİLTERE

İngiltere'de bundan bir süre önce, ücretlerinin artırılmasını isteyen Ford işçilerinin grevi devam etmektedir. İşçiler, mücadeleyi engellemek için patronlar tarafından verilen % 12,5 ücret zammını da kabul etmediklerini açıkladılar. 57 bin Ford işçisi en az % 20'lik zam isteklerinde direnmektedirler.

Bilindiği gibi İngiltere'de hükümet bir Toplumsal Anlaşma çerçevesinde ücretlere en fazla % 5 zam yapılmasını öngörmüştü. Yaşam koşullarının giderek zorlaştığı koşullarda İngiliz işçi sınıfı bu anlaşmayı tanımamış ve ilk tepki de Ford Fabrikası işçilerinden gelmişti. Toplumsal Anlaşmaya karşı mücadelenin İngiliz işçi sınıfının bütün kesimleri arasında yaygınlaşacağı bildirilmektedir.

FRANSA

Fransa'da işçilerin mücadelesi sürekli olarak yükselmekte ve yaygınlaşmaktadır. Demiryolu işçilerinin grevinin sona ermesinden sonra, şimdi de bütün ülke çapında posta işçilerinin ve denizcilerin grevi başlamıştır. Paris'te de çöpçülerin grevi devam etmektedir.

Paris çöpçülerinin grevi bu yılın Ekim başlarında başlamıştır ve şimdi bu direnişe çöp kamyonlarının şoförleri de katılmıştır. Direnişe katılan çöpçü ve şoförlerin sayısı toplam 5000'i bulmaktadır. Çöpçü ve şoförler, ücretlerin artırılmasını, çalışma ve yaşama koşullarının iyileştirilmesini ve çalışma süresinin kısaltılmasını istemektedirler.

Fransa'da posta işçilerinin grevi de ekim ayından beri bütün ülke çapında devam etmektedir. Bu arada Fransız Radyo Televizyon Ofisi (ORTF) işçileri de greve gitmişlerdir.

Denizcilerin başlattığı grev ise sürmektedir.

İTALYA

İtalya'da işsizlerin yaptığı bir gösteriye polisin müdahale etmesi üzerine, polisle gösteri yapan işsizler arasında çatışma çıktı.

Olay, İtalya'nın Napoli şehrinde meydana geldi. İşsizler Napoli Garının çevresindeki yolları tıkayarak kendilerine iş verilmesi için gösteri yapmaya başlayınca polis göstericilere cop ve gözyaşartıcı bombalarla saldırıya geçti. Göstericilerden ve polisten yaralananlar oldu.

Öte yandan sağlık işçileri, 1979 yılında sağlık hizmetlerine yapılacak harcamaların azaltılması ve Hıristiyan Demokrat Partisi iktidarının sendikaların ücret artışı taleplerini fazla bulduğunu açıklaması üzerine greve başlamışlardır. Sağlık işçilerinin yürüttükleri grev dolayısıyla bütün ülkedeki 1300 hastahanenin acil vakalar dışındaki bütün çalışmalarının tamamen durduğu haber verilmektedir.

BREZİLYA

Brezilya'nın Sao Paula şehrinde metal işçileri ücret anlaşmazlığı yüzünden geçtiğimiz hafta ortalarında greve başlamışlardır.

Sayıları yaklaşık olarak 200 bini bulan metal işçileri patronların önerdiği % 56'lık ücret zammı oranını kabul etmeyerek, % 65'lik zam talebinde bulunmaktadırlar. Anlaşma sağlanamadığı taktirde metal işçilerinin grevinin bütün ülke çapında yaygınlaşacağı bildirilmektedir.

Kürt köyleri üzerindeki jandarma zulmüne son!

Faşist diktatörlüğün militarist güçleri Türkiye Kürdistanı'ndaki baskı ve katliamlarını sürdürmektedirler. Kürt ulusundan yoksul köylülerin yaşadığı köylere kaçakçılığı önlemek ve kaçakçıları yakalamak bahanesiyle sürekli baskınlar yapılmakta, bunun yanında da sürekli olarak geniş çaplı tatbikatlar yapılmaktadır. Kaçakçı aramak bahanesiyle Kürt köylerine yapılan baskınlar artık günlük olaylar haline gelmiştir. Geçtiğimiz aylarda yapılan Çalışlar ve Gürman Tatbikatları, bütün Kürt emekçilerine gözdağı vermeyi amaçlıyordu.

Kaçakçılığı önlemek bahanesiyle yapılan baskınlar sınır köylerini hedef almaktadır. Her gün onlarca sınır köyü jandarmalar tarafından basılmakta, onlarca köylü işkenceden geçirilmekte, yoksul insanların yaşadığı evler tahrip edilmektedir. İşte son günlerde jandarma baskınından nasibini alan köylerden biri de Birecik'e bağlı bir sınır köyü olan Eşmeler Köyüdür.

Eşmeler Köyüne, her 2 - 3 günde bir silah ve kaçakçı arama bahanesiyle jandarma baskını yapılmaktadır. Bu aramalar sırasında köylülerin kışlık ve yazlık yiyecekleri kullanılmaz hale getirilmekte, bütün yiyecekler birbirine karıştırılmaktadır. Evlerin içi kazılmakta, yataklar yere atılmaktadır. Bu baskınlara karşı çıkan köylüler ise karakola götürülerek günlerce işkenceden geçirilmektedir. Bugün Birecik Hastanesi arşivlerine baktığımızda, onlarca insanın işkence gördüğünü, birçok insanın işkence gördüğüne dair uzun süreli raporlar aldığını daha somut olarak görebiliriz.

Eşmeler Köyüne yapılan jandarma baskınlarından biri de 22 Eylül 1978 tarihinde yapıldı.

22 Eylül Cuma günü Eşmeler Köyünde düğün vardı. Jandarma, köyün etrafını sararak, köy halkına saldırdı. Jandarmalar birçok köylüyü kafa ve kollarından yaraladılar. Saldırı sırasında üç ev kazma ve kürekle, bir ev de kurşunlarla yıkıldı, oturulmaz hale getirildi. Köyün okulu da jandarmalar tarafından kullanılmaz duruma getirildi. Jandarmalar daha sonra içlerinde çocuk ve kadınların da bulunduğu 28 kişiyi karakola götürerek, onları dört gün boyunca işkenceden geçirdiler.

Eşmeler ve Gırlavık köyleri halkı:

"Jandarma baskısına karşı direneceğiz"

Eşmeler Köyüne yapılan jandarma baskınından sonra biraraya gelen Eşmeler ve Gırlavık köyleri yoksul köylüleri bu durumu protesto etmişler ve bu baskılara karşı mücadele etmeye kararlı olduklarını bildirmişlerdir. Bunun için de imza toplayarak bu imzaları gazetemize de göndermişlerdir. Devrimci ve demokratlara bu tip baskınlara karşı çıkmaya da çağıran Eşmeler ve Gırlavık Köyü halkı, "faşist diktatörlüğe, onun polisine ve jandarmasına karşı köklü bir şekilde hesaplaşacağımız günler yakındır" demektedirler.

Eşmeler ve Gırlavık Köylerinden 162 yoksul köylünün imzasını taşıyan protesto metninde şöyle denilmektedir:

"Bize 'zamları kaldıracağız', 'evlat acısına son vereceğiz', 'yoksul köylülere toprak dağıtacağız' diyen ve bu vaatlerle bizi uyutan CHP, oylarımızı alarak hükümet olmuştur. Fakat 9 aylık hükümeti boyunca CHP, seçim öncesi bize vaat ettiklerinin aksine komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist devletinin koltuk değnekliğini yapmaktadır.

Bize 'zam yapmayacağız' diyen CHP, şekere, petrole ve diğer temel gıda maddelerine zam yaparak, bizi açlık ve ölümle karşı karşıya bırakmaktadır. Bu zamlarla CHP, bizim umudumuz değil, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının umudu olduğunu göstermiştir.

Bize 'yoksul köylülere toprak dağıtacağız' diyen CHP, bize toprak vermediği gibi, hazine topraklarını da toprak ağalarına vermiştir.

Bize 'evlat acısına son vereceğiz' diyen CHP, 12 Mart işkencecilerini, devletin yüksek kademelerine getirerek, onları ödüllendirmiştir. Bugün Malatya'da, Sivas'ta, Elazığ'da faşistler, alevi-sünni ayrılıklarını körüklemekte, halkımızı birbirine kırdırmak istemekte, buna karşılık CHP hükümeti ise hiç bir önlem almayarak, faşistlerin ekmeğine yağ sürmektedir. Faşistler, her gün halkın gözbebeği devrimcileri pusularda katletmekte, sokakları kana bulamaktadır. Bu karanlık işlerin planlayıcılarının MİT, MHP, Ülkü Ocakları ve Kontr-gerilla olduğu herkes tarafından bilinirken, CHP hükümeti, katillerin eli-kolu serbest dolaşmasına izin vermektedir.

Türkiye çapında, faşist diktatörlüğe, emekçi halkımızın can ve mal güvenliğine olan saldırılarından, biz Eşmeler Köylü halkı da nasibimizi aldık. Seçimlerde bize 'sağlık ocağı yapacağız, yol yapacağız, su getireceğiz' diyen milletvekilleri şimdi ise piyasada görünmemektedirler. Bizden aldıkları vergilerle jandarmaları silahlandırmakta ve üzerimize salmaktadırlar.

Fakat bilsinler ki, biz bilinçlendikçe dostumuzu-düşmanımızı daha iyi tanıyoruz. Faşist devletin bize reva gördüğü baskılara karşı direneceğiz. Onlar bugün evlerimizi yıktılar. Fakat biz köy halkı, bize önderlik eden devrimcilerle birleşerek evlerimizi yeniden yapacağız. Biz aşağıda imzaları olan Eşmeler ve Gırlavık köylüleri olarak jandarma baskınına karşı direneceğiz. Jandarma baskınını ve evlerimizin yıkılmasını protesto ediyoruz.

Biz şimdiki burjuva partilerinin bizleri kandıracağını anladık. Faşist diktatörlüğe, onun polisine ve jandarmasına karşı köklü bir şekilde hesaplaşacağımız günler yakındır."

EŞMELER VE GIRLAVIK KÖYLERİNDEN 162 İMZA

Revizyonistler: Kürt halkı üzerindeki azgın şovenizmin destekçileri

"Yurt savunması, 45 milyonluk halkımızın üzerinde titrediği can alıcı bir konudur. Rusya'ya, Amerika'ya veya yurdumuza saldırmaya cüret edebilecek herhangi bir düşmana karşı yurdun savunulması konusuyla candan ilgilenmek ve bu yoldaki bütün çabaları desteklemek, basının ve başta devrimciler olmak üzere her görüşten yurtseverin görevidir. Gerçekten yurt savunmasına hizmet eden bir tatbikat, Edirne'de de yapılabilir, Van'da da, Kayseri'de de. Bu askeri strateji meselesidir. Ancak bu tatbikatta yaşlı nineler, kundaktaki bebeler hedef alınıyorsa, yurttaşlarımız ve basın tedirginlik duymakta haklıdır."

Yukardaki satırlar Aydınlık gazetesinin 31 Ekim tarihli sayısında yer alan başyazıdan alınmıştır.

Alıntıdan da açıkça anlaşılacağı gibi Aydınlık-TİKP revizyonistleri Türkiye Kürdistan'ında yapılan tatbikatlara karşı olmadıklarını bir kere daha ve açık yüreklilikle açıklamakta, tam tersine bu tatbikatları "yurt savunması" olarak nitelendirerek desteklediklerini ilan etmektedirler. Yalnız onların "tedirginlik duyduğu" tek nokta, bu tatbikatlarda 'yaşlı ninelerin ve kundaktaki bebelerin de hedef alınmış' olmasıdır. Tatbikatların 'yaşlı nineleri ve bebeleri' hedef almış olması 'basında ve yurttaşlar' arasında tepkiye yol açmaktadır. Bu da tatbikatların sivri yanını oluşturmaktadır. 'Evren Paşa' bu sivri yanları da törpülese, bu tip tatbikatlar tam anlamıyla 'yurt savunması'na hizmet edecek.

Aydınlık-TİKP revizyonistlerinin, 'yurt savunması'nı faşist orduya terk etmesi bir yana, onlar Kürt halkına göz dağı vermek için yapılan tatbikatları desteklemekte, azgın şovenizmi körüklemekte ve ona alkış tutmaktadırlar. Onların ve diğer revizyonistlerin Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını tanıma ve bu mücadeleye önderlik etme diye bir sorunları olmadığı gibi, daha da ötesinde Kürt emekçi halkı üzerindeki saldırıları ve şovenist baskıları desteklemektedirler.

İşte revizyonizmin gerçek niteliği budur.

Erzincan'daki faşist provokasyonlara dikkat!

Ülkemizin birçok yerinde sivil ve resmi faşist çeteler tarafından yeni tertip ve provokasyonlar tezgahlanmak istenmekte, bunun koşulları olgunlaştırılmaya çalışılmaktadır. Dün Malatya'da, Maraş'ta, Elazığ'da ve Sivas'ta tezgahlanan provokasyonlar, bugün Erzincan'da uygulanmak istenmektedir.

Sivil ve resmi faşist güçler, Erzincan'da yeni bir provokasyon tezgahlamak için esas hedef olarak alevi-sünni düşmanlığı körüklemeye, alevi ve sünni mezhebinden halkı birbirine düşürmeye çalışmaktadırlar.

Yeni tertiplerin uygulanması için Erzincan üzerinde uzun zamandan beri sistemli bir faaliyet sürdürülmektedir. Eğitim ve öğretim kurumlarına yurdun birçok yerinden getirilen faşist saldırganlar yerleştirilmiştir. Belediye, YSE gibi yerler faşist katillerin cirit attığı yerlerdir. Şehir merkezini MHP, Pol-Bir, ÜGD, Ak-Genç, Hür-Genç gibi örgütler bir ağ gibi sarmıştır. Bu kurumlar ve örgütler halka ve halk gençliğine karşı birer saldırı üssü olarak faaliyet göstermektedir.

Bütün bunların yanı sıra Sivas'ta, Elazığ'da faşist provokasyonların tezgahlayıcısı faşist elebaşıları aynı provokasyonları tezgahlamak için özel olarak Erzincan'a yerleştirilmişlerdir. Bu faşist elebaşıları şimdi Erzincan'da yeni saldırı ve tertip planları hazırlamakla meşguldürler.

CHP reformistleri ve bir kısım oportünistler de halkın mücadelesini engellemeye çalışmak suretiyle ve faşist milislere karşı uzlaşıcı bir tavır göstererek, onların kolaylıkla faaliyetlerini sürdürmelerine yardımcı olmakta ve güç toplamalarına zemin hazırlamaktadırlar.

Sivil ve resmi faşist çetelerin Erzincan'daki saldırı ve tertiplerinden birkaç örnek verelim:

- Faşistler, durmadan alevi ve sünni halk arasında mezhep ayrımını körüklemekte, bu amaçla propaganda yapmakta, emekçi halkı bölerek birbirine karşı kışkırtmaya çalışmaktadırlar. Geçtiğimiz Ekim ayında Erzincan Sebze Halinde meydana gelen bir olayda sivil faşist çeteler 'vurun yezitlere' 'alevilere ölüm" diye bağırarak alevi halka karşı sünni mezhebinden olan komisyoncuları kışkırtmaya çalıştılar.

- 14 Eylül günü lisede sınava giren devrimci öğrencilere sivil faşist çeteler saldırdı. Bunun hemen arkasından resmi faşist güçler harekete geçerek, emekçi halkın oturduğu mahalleri bastılar. Gelişigüzel bir şekilde emekçi halktan insanlar toplanarak karakollara götürüldü ve işkence edildi. Erzincan halk gençliğinin merkezi kitle örgütü EYDGD basılarak hiç bir gerekçe dahi gösterilmeden kapatıldı. Faşist saldırganların saldırı üssü olarak kullandıkları faşist yuvaların yanına bile yaklaşılmadı.

- 16 Ekim günü Kurtuluş Mahallesinde bulunan bir camiye faşistler tarafından bomba yerleştirilmek istendi. Ama yakayı ele verdiler.

- Son günlerde de emekçilerin oturduğu mahallelere yapılan baskı ve aramalar iyiden iyiye arttı. Kimliği olmayan insanlar karakollara çekilerek işkence edilmektedir. Resmi ve sivil faşist çeteler, halk üzerine ortak saldırılar düzenlemektedirler.

Yeni bir Sivas yaratılmak isteniyor

Erzincan halkı bütün bu saldırı ve tertiplere boyun eğmeyecektir. Erzincan'ın alevi ve sünni mezhebinden emekçi halk kitleleri, faşistlerin körüklemeye çalıştığı mezhep düşmanlığının gerçek amacını görmektedir. Onlar, hangi mezhepten olursa olsun bütün emekçilerin aynı düzen tarafından sömürüldüğünü ve düşmanlarının ortak olduğunu bilmektedirler. Erzincan emekçi halkı reformist ve oportünist yalan ve vaatleri elinin tersiyle bir kenara iterek devrimci bir önderlik altında toplanmaya kararlıdır.

Erzincan'daki faşist tertip ve provokasyonlar son bulmalı, bütün faşist saldırı ve tertip ocakları dağıtılmalı, faşist saldırganlar ve katiller cezalandırılmalıdır.

Tencere yuvarlandı kapağını buldu

CHP 'Sosyalist Enternasyonal'e üye oldu

CHP'nin bundan bir süre önce Sosyalist Enternasyonal'e üyelik için yaptığı başvurunun kabul edildiği, ve böylece CHP'nin Sosyalist Enternasyonal'e 38. üye olarak katıldığı açıklandı. Kanada'da bulunan Dışişleri Bakanı Gündüz Ökçün, Kanada'da yapılan Sosyalist Enternasyonal toplantısına CHP adına katılmaktadır.

CHP'nin üye olmak için yaptığı başvuruyu onaylayarak üye sayısını 37'den 38'e çıkaran Sosyalist Enternasyonal nedir?

Sosyalist Enternasyonal çağımızda artık tamamıyla karşı-devrimci bir akım olan, kapitalist düzenle bütünleşen ve modern revizyonistlerin yanı sıra tekelci sermayenin en eski ve tecrübeli ajan şebekesi olan, sosyal- demokrasinin uluslararası örgütüdür. Bu örgüt sosyal-demokrasinin "demokratik sosyalizm" gibi sahtekar siyasi tezlerini geliştirmekte, bütün sosyal-demokratların dünya olaylarına ortak bir bakış açısı olmasını, ortak tavır almalarını sağlamaktadır ve kapitalist devletlerin yöneticilerinin siyasi kişilerin danışma örgütü halindedir.

Sosyal- demokrasi, kapitalist dünyanın en dar günlerinde yardımına koşan onun ömrünü uzatan, halkı kandırmak için kullanılan bir burjuva sahtekarlığıdır. Sosyal- demokrat önderler kapitalist hakimiyeti yıkmadan, yapılacak küçük reformlarla, tek tük düzeltmelerle " demokratik yoldan" sosyalizmin kurulacağını, ezen ve ezilenin ortadan kalkacağını iddia eden, halk saflarında reform hayalleri yayan azılı burjuva ajanlarıdır. Sosyal-demokrat partiler -ve daima işbirliği içinde oldukları modern revizyonist partiler- kapitalist düzenle kaynaşmışlardır. Onlar, proletaryanın sömürge boyunduruğuna karşı mücadelesine, ezilen ulusların, halkların ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerine karşı çıkarlar ve bu mücadeleleri arkadan vururlar. Sosyalist Enternasyonal'in kürsülerinden bir sürü halk düşmanı, halkın mücadelesini nasıl bastırdıklarını ve saldırganlıklarını açıklamaktan çekinmez.

İşte CHP böyle bir Enternasyonal'e üye olmuştur. Yani tam isabet. Tencere yuvarlandı kapağını buldu.

... İşte Sosyalist Enternasyonal'in kodamanları. CHP de bunların arasına katıldı.

Lockheed uçaklarının satışından rüşvet almanın karşılığı

Hava Kuvvetleri eski komutanına madalya verildi

Hava Kuvvetleri eski komutanı Emin Alpkaya'ya Genel Kurmay Başkanlığı tarafından Üstün Hizmet Şeref madalyası verildi. Bu madalya, Alpkaya'ya niçin verildi?

Emin Alpkaya, 1976 yılının Mart ayında Hava Kuvvetleri Komutanlığından istifa etmişti. Dünyanın en büyük uçak tekellerinden Lockheed şirketinden rüşvet aldığı iddiası üzerine Alpkaya istifa etti. 12 Martçı faşistler tarafından sözde yargılandı. Arkasından beraat ettirildi, iş kapandı.

Lockheed şirketi, bizzat kendi belgelerinde dünyanın her yanında Başbakanlara, Ordu komutanlarına rüşvet yedirdiğini itiraf etti. Bu belgeler arasında Alpkaya'nın da ismi vardı. Alpkaya istifa etti. Bugün kendisine madalya takıldı. Bu belgeler içinde şirket temsilcisi Nezihi Dural'ın ismi vardı. Hakkında tutuklama kararı olmasına rağmen bu komprador şimdi yurt dışında.

Lockheed, Amerikan emperyalizminin en büyük tekellerindendir. Türk ordusuna birçok uçak satmıştır. Bu emperyalist şirket, rüşvet dağıtarak çürük, bozuk uçakları yok pahasına diğer ülkelerin halklarına ödetmiştir. Her yerde bu rüşvetten pay alanlar, en yüksek asker ve sivil yetkililer olmuştur. Yalnızca Türkiye'de, Emin Alpkaya'nın istifası ile rüşvetin bulaştığı diğer yetkililerin açığa çıkarılması önlenmiştir.

Hava Kuvvetleri eski komutanı Emin Alpkaya, Lockheed'e bağlı Air Italia Şirketinin başkanıyla kadeh tokuşturuyor.

Alpkaya'ya bugün madalyayı kim veriyor? Genel Kurmay Başkanlığı. Fakat 1976 yılında Alpkaya hakkında dava açtırıp sonra beraat ettiren de gene Genel Kurmay Başkanlığı idi. Lockheed "rüşvet verdim" diyor. Temsilcisi Nezihi Dural "birtakım ödemelerin yapıldığını" kabulleniyor. Ama rüşveti alana gelince o ortada yok. Ortaya çıkan tek yetkili Alpkaya'nın istifasıyla iş kapatılıyor. Bugün de, 1976'nın rüşvet yiyicisi madalya ile ödüllendiriliyor..

Lockheed şirketine ödenen paralar, bu ülke emekçilerinin çoluk çocuğunun rızkından gasbedilen paralardır. Bu bozuk uçakları satın alan Hava Kuvvetleri Komutanı Alpkaya'dır. Şimdi onu ödüllendirenler, emperyalist şirketlerin safında yer aldıklarını bir daha gösteriyorlar. Bütün "demokrasi" nutuklarının arkasında, ordunun Amerikan emperyalistlerinin ve tekellerinin izinden ayrılmamakta kararlı olduğu bir daha görülmektedir.

Gün olur, rüşvetlerin de, madalyaların da hesabı sorulur!

İstanbul :

"GAZETEMİZ HALKIN KURTULUŞU'NU GÜÇLENDİRELİM"

Biz, Kadıköylü işçiler, tezgahtarlar ve emekçileriz. Halkın Kurtuluşu'nun faşizme, sosyal-faşizme, "Üç Dünyacı" revizyonizme ve her türden gericiliğe karşı verdiği mücadelenin sonuna kadar yanında olacağız. Gazetemiz Halkın Kurtuluşu'nun Marksist-Leninist siyasi çizgisinden aldığımız güçle, faşist diktatörlüğe karşı yılmadan mücadele ediyoruz. Devrimci mücadelemizde bize yol gösteren gazetemize, aramızda biriktirdiğimiz 1250 lirayı bağış olarak gönderiyoruz.

SELAM OLSUN İŞÇİLERİN, KÖYLÜLERİN, YOKSUL HALKIN MÜCADELESİNE ÖNDERLİK EDEN HALKIN KURTULUŞU GAZETESİNE !

YAŞASIN PROLETARYA PARTİSİ !

Hollanda :

'Karşı-devrimci Aydınlıkçıları tecrit edelim'

Biz beş arkadaş Hollanda'nın Leevwarden kentinde çalışan işçileriz. Daha önce Aydınlık gazetesi okuyorduk. Biz o zaman da "Aydınlık" gazetesinin devrim düşmanı olduğunu görüyorduk. Bu yüzden onların karşı-devrimci çizgisine sarılmadık. "TİKP-Aydınlık" çetesinin Adana'da iki, Dersim'de bir proleter devrimciyi alçakça katletmelerinden sonra, "Üç Dünyacı" sahte devrimcilerin kanlı yüzünü daha yakından tanıdık. Türkiye'deki bacılarımızın, kardeşlerimizin faşist diktatörlüğe karşı mücadele ederken, faşistlerin, sosyal-faşistlerin saldırı ve katliamlarına hedef olduklarını biliyorduk.Bu saldırganlara eklenen yeni güç "TİKP-Aydınlık" çetesini, bulunduğumuz kitle içinden tecrit ediyoruz. Çalıştığımız kentte bu faaliyeti hızlandırmak için, Leevwarden'de çalışan emekçileri faaliyetimize katılmaya çağırıyoruz.

Fasistlerin kışkırtıcı mezhep oyunlarına gelmeyelim

Yıldızeli ve Banaz'a bağlı köylerde mezhep kışkırtıcısı faaliyetlere girişen faşistler, sünni köylüleri, alevi köylüler üzerinde baskı aracı olarak kullanıyorlar. Başka yerlerden gelen faşistler sünni köylere giderek, alevilerin komünist olduğu, katledilmesi gerektiği yolunda kışkırtıcı propaganda yapıyorlar. Bölge halkı, faşistlerin bu tavrını nefretle karşılamaktadır. Fakat, birçok çocuğu kandırmayı başaran faşistler, köylerine giden alevi halkı köy yolunda çocuklara taş latarak, Sivas'ta yaptıkları olayların benzerini yeniden gündeme getirmek istiyorlar. Ezilen köylüler ! Faşistlerin sahte propagandaları karşısında uyanık olmalıyız. Faşistlerin yalan ve iftiralarının üzerine kararlılıkla gitmeliyiz. Onların iğrenç oyunlarını, alevi, sünni demeden bütün köylülerin önünde teşhir etmeliyiz.

Faşist tertiplere karşı uyanık olalım.

BANAZ VE ÇEVRE KÖYLERDEN DEVRİMCİ KÖYLÜLER

İzmir

"Çamdibi semti halkı polis saldırısına boyun eğmez!"

Çamdibi Mahallesinde oturan devrimciler, bugüne kadar polisin mahalle halkına karşı giriştiği saldırılarda, halka önderlik ederek mücadeleyi geliştirdi. Mahalledeki her gazete satışında polisin saldırısıyla karşılaşan devrimcilerin üzerindeki polis baskısı, CHP hükümet olduğundan bu yana hiç eksilmedi. Gazete satışını engelleyen sadece polis değil, onun "can" kardeşi TİKP çetesi de karşı-devrimci faaliyetten geri kalmadı. Dağıttığı bir bildiride, Halkın Kurtuluşu gazetesini satanların "Kontr-gerillacı faşistler" olduğu şeklinde alçakça demagojilere başvurarak halkı kışkırtmaya çalıştı. Gazete satan devrimciler,halk düşmanı TİKP'nin provokasyonunu altettiler. Onların faşist diktatörlüğün uşakları olduğunu halka teşhir ettiler.

Gazete satışı sırasında kahvelerde yaptığımız toplantılarda "Toplumsal Anlaşma"yı,faşist cinayet ve işkenceleri teşhir ettik. Fevzi Çakmak Mahallesine geldiğimizde bir polis ekibi bize saldırarak bir arkadaşımızı arabaya bindirdi. Olay yerine toplanan mahalledeki kadınlar ve kahvede bulunan erkeklerden oluşan 300 kişilik kitle ile birlikte polise karşı koyduk.Polisin aldığı arkadaşımızı arabadan indirdik. Bir arkadaşımız, yaptığı konuşmada polisin tavrını teşhir etti.

Ankara-Altındağ'da 500 emekçinin başarılı direnişi

Altındağ'ın Yenidoğan semtinde 500 emekçi direnişe geçti. 26 Ekim günü Yenidoğan halkı, gelen belediye otobüslerinin yolunu proleter devrimcilerin önderliğinde kesti. Sloganlarla faşist diktatörlüğü lanetledi. Daha sonra yapılan kahve toplantısında halkın talepleri dile getirildi.

Altındağ, yoksul ve emekçi halkın yoğun olduğu bir ilçedir. Yenidoğan semtine 1,5 aydır geceleri elektrik verilmiyordu. Esnaf bundan sürekli zarar görüyordu. Hiç bir eğlencesi olmayan halk ise, televizyon dahi seyretmekten yoksun bırakılmıştı. Ankara Belediyesi'ne bağlı EGO şirketine sürekli başvurulmasına rağmen,Yenidoğan halkı geceleri karanlıkta bırakılıyordu. Direniş, halkın talebine sahip çıkan devrimcilerin önderliğinde yapıldı.

Direniş sonucunda halkın talepleri yerine getirildi. Emekçilerin, proleter devrimcilere güveni arttı. Halk ve devrimciler bütünleştiler.

"Kalleş pusuların, faşist saldırı ve işkencelerin hesabını halk mutlaka soracaktır"

Bizler, İzmir'in Karşıyaka, 'Naraş ve Gümüşpala semtlerinde devrimcileriz. 'Mahallemizde, genellikle emekçiler oturmaktadır. Bu yüzden, faşistler ve sosyal-faşistler, mahalleleri kendi saldırgan üsleri haline getirmek için faşist dernekler açmaktadırlar. Mahalle halkının devrimci mücadelesini boğmaya çalışmaktadırlar. Faşistler "MHP Gençlik Kolu"nu sosyal-faşistler "TİP"yi açarak, devrimcilere ve halka karşı saldırmaya başladılar. Faşistler, daha önce Gümüşpala semtinde bir proleter devrimci arkadaşımızı katlettiler. Fakat halkın mücadelesini durduramadılar. Bu defa da polis baskısı yoğunlaştı. Faşistlerin, mücadeleden alıkoyamadığı devrimcilere liste saldırı düzenleyerek, Halkın Kurtuluşu gazetesini engellemek istedi. Polis, gazete satan devrimcileri çembere alarak, üzerimize kurşun yağdırdı. Bir arkadaşımız, polisin açtığı ateşle yaralandı. Yaralı arkadaşımız, kan kaybına karşın, polis tarafından polis arabasına ve hastahanede uzun süre dövüldü. 14 arkadaşımızı yakalayarak karakola götüren polis, arkadaşlarımıza karakolda işkence yaptı. İkinci hafta yine gazete satmaya çıktığımızda faşist polisler yine saldırdılar. Bir arkadaşımızı karakola götürerek falakaya çektiler.

Bütün bu saldırılar göstermektedir ki, halk üzerinde kurduğu baskı ve zulme dayanarak ayakta durmaya çalışan faşist diktatörlüğün çürüyen temeli onu ebediyen yaşatamayacaktır. Halkımızın ve gençliğin devrimci kinini ve mücadele ateşini hiç bir güç söndüremeyecektir.

HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ !

AHMET DEMİRDÖVEN :

"Özgürlükler kimin için ?"

Bilindiği gibi 5 Haziran 1977 seçimlerine Tunceli'den proleter devrimcilerin bağımsız milletvekili adayı olarak seçimlere katıldım. Daha önce de gazetemiz Halkın Kurtuluşu'nda bu konu ile ilgili haberler zaman zaman yayınlandı. 19 Mayıs 1977'de yayınladığım seçim bildirisinde "Kürtçülük,komünizm propagandası" yaptığım öne sürülerek tutuklandım. Çeşitli cezaevlerinde 16 ay tutuklu kaldıktan sonra 13 Ekim 1978'de tahliye edildim.

Bu mektubumda özellikle birkaç nokta üzerinde durmak istiyorum.Her şeyden önce gerek ülkemiz gibi yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde olsun,gerekse, kapitalist, revizyonist ülkelerde olsun "demokrasi", "özgürlük" vb. laflar bol bol tekrarlanmaktadır. Sömürücü egemen sınıfların her gün, her saat çeşitli araçlarla yaymaya çalıştıkları düşünce şudur: Sözde herkes dilediği her konuda düşüncesini özgürce(!) hiçbir engelle karşılaşmaksızın açıklayabilir ve her türlü ile yayabilir. Dilediği parti, sendika, dernek vb. yerlerde örgütlenebilir. Geniş emekçi yığınlar tüm özlemlerini parlamenter seçimler, genel oy vb. araçlarla dilegetirebilirmiş(!) Onlara bakılırsa, sınırsız özgürlükler varmış(!)Bir anlamda doğrudur bu söylenenler. Şöyle ki: Kapitalist patronların işçiyi dilediği gibi sömürmek, işine gelmediği zaman işine son vermek, işten atmak, örgütlenmek, egemen sınıf ideolojisini her türlü yolla yaymak özgürlüğü vardır. Ama öte yandan,bunu kapitalist ve her türlü en işlerin açıktan ölmemek için işgücünü satmak ve işsiz kalmak özgürlüğü vardır. Oysa gerçekte, sözkonusu ülkelerde "demokrasi", "özgürlük" vb. kavramlar, proletarya , yoksul köylülük, geniş emekçi halk yığınları açısından hiçbir anlam ifade etmemektedir.

Burjuva yasalarında birçok hak ve özgürlük yazılı olabilir. Ne var ki, çok küçük bir azınlığın tüm üretim araçlarına el koyduğu, tüm emekçi halkın alınterine el koyduğu koşullarda, bu kavramlar yasa maddeleri ne anlam ifade edebilir ki?

1977 milletvekili genel seçimleri bu düşüncemi somut olarak doğrulamakta ve her türden revizyonist, reformist, oportünist şaklabanlığı açığa çıkarmakta,iflas ettirmektedir. 5 Haziran seçimleri sözde "demokrasi" "özgür seçim","seçme ve seçilme hakkı" vb. gibi bir yığın lafın kofluğunu ve egemen sınıf kalemşörlerinin tüm şarlatanlığını açığa çıkardı. Çünkü henüz seçim çalışmalarına başlayalı üç gün olmuştu ki, egemen güçler, MİT'i, polisi, mahkemeleri, ihbarcısı ile harekete geçerek üstüme çullandılar ve tutuklattılar. Reformist CHP'nin Tunceli'deki milletvekili adayları ve yandaşları da bu işte egemen güçlerin safında yer aldılar. Onlar, muhbirliğin yanı sıra, aşiretçiliği körüklüyor; ağa, dede nüfuzundan yararlanıyor, para dağıtıyor, halkın birliğini bozuyorlardı.

Sandık başlarına jandarma vb. kolluk kuvvetleri diktirerek, halka baskı yapıldı, sözde var olan "seçme ve seçilme hakkı" açıkça engellendi. Birçok sandık başında halk ile jandarma çatıştı. Bana oy verileceği belli olan birçok yerde, halk sandık başına yanaştırılmadı. Yoksul köylüler "bağımsız adaya oy verenler tespit edilerek mahkemeye verilecek, cezalandırılacak" sözleriyle tehdit edildi.

Böylece ülke çapında , proletarya, köylülük, tüm emekçi halk, "demokrasi", "özgürlük", "seçme,seçilme hakkı" vb. lafların nasıl bir aldatmaca olduğunu gördü ve somut olarak yaşadı.

Parlamentarizmin ve sözde özgür seçimlerin bir avuç komprador burjuvazi ve toprak ağalarının ve onların sömürü ve baskı cihazı olan faşist-feodal diktatörlüğün gerçek yüzünü örtbas etmenin birer araçlarıdır.

Emekçi halk yığınları, gerçek özgürlüğe ve demokrasiye ancak sosyalizm ile kavuşacaklardır. Gerçek demokrasi ise toplumun en büyük çoğunluğunun hak ve çıkarlarını koruyan proleter demokrasisidir.

Son olaylar üzerine

Niğde Cezaevindeki siyasal tutuklu ve hükümlülerin açıklaması

Niğde Cezaevindeki siyasi tutuklu ve hükümlülerin açık görüşme hakları,görevli savcı tarafından Adalet Bakanlığı'nın bu yolda bir genelgesinin bulunduğu ileri sürülerek kaldırılmıştır.

Biz aşağıda imzası bulunan siyasal tutuklu ve hükümlüler, bu kısıtlama kararının hiç bir haklı dayanağı bulunmadığı kanısında olduğumuzdan bu hafta gelen görüşmecilerimizi geriye çevirdik. Bu tutumu protesto ettik. Geri alınmaya kalkışılan haklarımızın bize iade edilmesini istiyoruz.

Adalet Bakanlığının sözkonusu genelgesinin tutuklu ve hükümlülerin önceden var olan, bazı haklarını askıya aldığı bilinmektedir. Ancak, bu, Niğde Cezaevinde kalmakta olan siyasal hükümlüler için geçerli olamaz. Çünkü Niğde Cezaevindeki siyasal hükümlüler açık görüşme haklarını bir genelgeyle değil, Adalet Bakanı Mehmet Can'ın Niğde Cezaevini ziyaretinde aşağıda açıklayacağımız nedenlerle verdiği bir emirle almışlardır. Kaldı ki, Niğde Cezaevindeki siyasal hükümlülere tanınmış bulunan ve zaten genel olarak da doğal ve demokratik olan bu hak geçmişte ve bugün yapılmış ve yapılmakta olan haksızlıklar için ödenen ve bu haksızlıklarla hiç bir şekilde ölçülemeyecek olan küçük bir karşılıktan başka bir şey değildir. Çünkü:

Birinci olarak; Niğde Cezaevindeki siyasal hükümlülerin büyük çoğunluğu bizzat Başbakan tarafından defalarca dile getirilmiş olduğu gibi, yasa dışı 12 Mart adaletinin verdiği sözde cezaları çekmektedirler. En başta bu nedenle şimdi dışarıda olmaları gereken kişilerdir.

İkinci olarak; Bu siyasal hükümlülerin "yasaya uygun bir cezayı çekmekte oldukları kabul edilmiş olsaydı bile hepsinin şu anda genel hükümler uyarınca açık cezaevlerine gönderilmiş olmaları gerekirdi. Oysa açık cezaevlerine gönderilmiş olmayı hakettikleri resmi makamlar tarafından kabul edilmesine rağmen bu haklarını kullanmaları hiç bir gerekçe göstermeksizin engellenmektedir.

Üçüncü olarak;Müebbet hapse mahkum siyasal hükümlüler kendi konularından olan birçok genel hükümlü , birçok il mahkemesince serbest bırakılmış oldukları ve gereken süre kadar ceza çektikleri halde gene de bırakılmamaktadırlar.

Dördüncü olarak; Bu açık görüşmenin bizim tarafımızdan hiç bir zaman kötüye kullanılmış olmadığı savcılarca defalarca belirtilmiştir. Görülmektedir ki, Niğde Cezaevindeki siyasal hükümlülere tanınan kısmi birtakım özgürlükler,ortadan kalkmamış olan çok büyük haksızlıkları telafi etmeyi amaçlamaktaydı. Ancak, bugün bu haklara da göz dikilmiş bulunuluyor. Bu haklara göz dikenler bize uygulamada eşitliğin gerekliliğinden söz ediyorlar. Gerçekten eşitlikten söz edilecekse, o zaman Niğde Cezaevindeki siyasal hükümlüler de süreleri geldiğinde açık cezaevlerine gönderilmelidir. Eğer eşitlikten söz edilecekse Niğde Cezaevindeki siyasal hükümlülerin de serbest bırakılmaları gerekmektedir. (Urfa, Ordu, Adıyaman vb. illerde olduğu gibi)

Eşitlik konusunda zorunlulukları yerine getirmeyenlerin hak almada eşitlikten söz etmeleri çok gülünçtür. İnandırıcı yanı yoktur.

Haklarımızın geri alınması için bir başka gerekçe olarak da Niğde Cezaevinde ortaya çıkmış olan olaylar ileri sürülmektedir. Adalet Bakanı Mehmet Can, genelgesi gereğince hakların kısıtlanmasının sadece bu hakları kötüye kullandığı tespit edilenler için olduğunu genelgenin yayınlanmasının ardından bir ajansa verdiği demeçle açıklamıştır. Şu halde Niğde Cezaevinde meydana gelen olaylarda siyasal hükümlülerin de payının olup olmadığının açıkça ortaya konması gerekmektedir. Bizim bu konudaki kısa açıklamamız şöyledir:

Cezaevindeki genel duruma, genel baskılara, olagelen olaylara ilişkin daha geniş açıklamayı kısa zamanda basına ve ilgililere göndereceğiz.

Niğde Cezaevinde ortaya çıkan olayların bütün sorumlusu cezaevi denetiminin eli silahlı gangster çetelerine geçmesine yol açan idarenin kendisidir. Cezaevine tabanca, bıçak, esrar, hap sokanlar idarenin denetleyemediği bazı gardiyanlardır. Sürgün listelerini koğuşun ortasında bağıra çağıra ilan eden ve gangsterler çetelerinin reislerini isyana kışkırtan jandarmadır. Cezaevine 12 adet dinamit fünyesi sokarken yakalanan kişiyi serbest bırakan savcılıktır. Rakiplerine işkence yapan, zorla ırzına geçirten, zorla hücre cezası uygulayan ve yaptıklarının yanına kâr kaldığını gördükçe azıp, siyasal hükümlülerin görüşmecilerini zorla pabuçlarına kadar soyup gardiyanlara aratan, buna karşı koyulduğunda siyasal koğuşa tabancalı, bıçaklı şişli saldırı düzenleyen Lümpen ağalardır. Yapılan aramada yakalanan 5 tabanca, 500 mermi ve bıçaklar şişler vb. siyasi hükümlülerin koğuşlarından değil, Lümpen ağaların zulasından çıkmıştır.

Bütün bunlar karşısında da siyasi koğuşun tavrı şu olmuştur:

Biz bütün bu olanların ve olabilecek olanların özellikle son isyanın ardından,bizimle görüştüğü her seferinde,cezaevinden sorumlu olan kişilere anlattık. Bu konuda önlemler alınmasını önerdik. Lümpen ağaların başını çektiği tasvip etmediğimiz isyana katılmadık. İdarenin tutumunun yarattığı ve yaratabileceği muhtemel sonuçları temsilcilerimiz soruşturma için gelen Bakanlık müfettişlerine anlattılar. Ne var ki koşullarda hiç bir değişme olmadığından Niğde Cezaevi tabancalı, bıçaklı Lümpen ağaların birbirleriyle silahlı çatışmalara giriştikten sonra yan gelip yattıkları MHP'li yöneticilerle "yukarıdan gelen" emirler gereği "ayrıcalıklı" görüşmeler yaptıkları, bütün hükümlülerin yanı sıra siyasal hükümlülere de silah zoruylu söz geçirmeye kalkıştıkları bir yer haline geldi.

Siyasi koğuşa düzenledikleri saldırıda kan dökülmemesi,bizim serinkanlı tutumumuzla mümkün oldu.

Niğde Cezaevinde meydana gelen hiç bir olayın sorumlusu ne genel hükümlüler, ne de siyasi hükümlüler değildir. Zaten böyle olmadığı da görevli savcılar tarafından bizlere defalarca ifade edilmiştir. Mülki ve idari sorumlular bu konuda açıklamalarda bulunmuşlardır.

Biz cezaevinde meydana gelen olayların sorumlusunun cezaevi yönetiminden başkası olmadığını biliyoruz. Asıl üzerine gidilmesi gereken şey budur. Ne siyasal hükümlülerin, ne de genel hükümlülerin haklarının ellerinden alınması ve bir avuç zorba ile bunları denetlemeyen idare yüzünden üzerlerine baskı uygulanması değildir.

Bugün Niğde Cezaevinde hem siyasal hükümlüler hem de genel hükümlüler üzerinde uygulanmaya çalışılan yasaklar ve baskılar daha önce idarenin yarattığı, yaptığı yanlışlıkların sonuçlarını ortadan kaldıramaz. Olsa olsa bunları geliştirir ve bunları daha da içinden çıkılmaz hale getirir.

Biz, bugüne kadar cezaevinde içine çekilmeye çalışıldığımız olayların dışında kalmaya uğraştık. Bugün de bu olayların bedelini ödemesi gereken yöneticilerin yerine bu bedeli kendimiz ödemek istemiyoruz.

Bize karşı da, genel hükümlülere karşı da uygulanmakta olan baskılara ve görüşme yasaklamalarına karşıyız. Bizler cezaevinde ortaya çıkan hiç bir olayın sorumlusu olmadık. Tersine bunları doğuran nedenlerin ortadan kaldırılmasını istedik. Bu baskılara karşı koyacağız. Haklarımız bize iade edilmeli ve olayların gerçek yüzü açığa çıkartılarak, sorumluları sergilenmelidir.

NİĞDE CEZAEVİNDE BULUNAN 56 SİYASAL TUTUKLU VE HÜKÜMLÜ

Elazığ Cezaevinde faşist saldırılar kırılacaktır

Elazığ Kapalı Cezaevinde devrimciler halktan mahkumlarla bütünleşmiştir. Devrimciler hapishanede hayat şartlarının düzeltilmesi için mücadele ediyorlar. Ama devrimcilere karşı burada da, idarenin, jandarmanın, polisin, MİT ve MHP'nin baskısı vardır. Son sekiz ay içinde devrimcilere yönelen saldırıları bir proleter devrimci tutuklu şöyle özetliyor:

"25 Mayıs günü faşist mahkumlar, faşist gardiyanların desteğiyle bize bahçede şiş, sopa ve bıçaklarla saldırdılar. 5 arkadaşımız yaralandı. Olayı, aynı akşam Vali, Emniyet Müdürü, Alay Komutanı ve İdare Müdürü'ne anlattık. Faşistlerin yanımızdan alınmasını istedik. Verilen söze rağmen faşistlerin hiç biri cezalandırılmadı.

16 Haziran günü dışarda hava saatinde idik. Faşist mahkumlar, gardiyan Hasan Şan ve Müslim'in yardımı ile üzerimize saldırdılar. İki arkadaşımızı şiş ile yaraladılar. Olayı dilekçelerle İçişleri Bakanlığı'na, Adalet Bakanlığı'na ve diğer yetkililere bildirdik. Faşistlerde silah olduğunu, alınmasını istedik. Göstermelik bir arama yapıldı. Hiç bir şey alınmadı. Bölümlere dağıtılan faşistler çok zaman geçmeden eski yerlerine geri döndüler.

Faşistler yine kudurdu ve bizi ölümle tehdit ettiler. 4 Eylül günü Adalet Bakanlığı'na telgraf çektik. Can güvenliğimizin tehlikede olduğunu bildirdik. Ancak hiç ses çıkmadı. Bu arada bölümlerde faşistler yine mahkumlara saldırdılar. Mazlum Yüksel'i otuz yerinden bıçakladılar. Bir mahkumu öldürdüler. Bunun karşısında sekiz koğuşun mahkumları imza toplamaya başladı. Faşistler çılgına döndüler. Silahlı saldırıya geçtiler. İlk saldırılarını bize yakınlık duyan Diyarbakırlı mahkumlara yönelttiler . Bir mahkumu ağır yaraladılar.

25 Ekim günü faşistler koğuşumuzun penceresinden üç silahlı adam ile saldırıya geçtiler. Yüze yakın kurşun sıktılar. İki arkadaşımız yaralandı. Jandarma, olaydan 24 saat sonra geldi. Faşistlere yağ çekerken silahlarını bize çevirdi. Bu faşist saldırıların planlayıcıları Raif Çiçek ve Sarı Ömer idi. Silahı içeri veren faşist gardiyanların elebaşı Başgardiyan Latif idi. Emin Yavuz, Metin Aygüneş, İsrafil Top, Ahmet Yavuz gibi kiralık katiller de bu saldırıda yer aldılar.

Faşist devletin temsilcileri olayı basına ve TRT'ye hiç yansıtmadılar. Cumhuriyet gazetesi muhabiri bizimle görüştürülmedi. Hiç bir faşist hakkında işlem yapılmadı. Silah aramasına girişildiği zaman Elazığ'ın faşist belediye başkanı elektrikleri kestirdi.

Cezaevinde halen durum gergindir. Çünkü ne silahlar alındı, ne de saldırganlar sürgün edildi. Faşist gardiyanlar görev başında. Cezaevi büyük olaylara gebedir.

Bu saldırıların arkasında devletin resmi ve sivil faşist güçleri vardır. Amaç, cezaevindeki devrimcileri sindirmek, katletmek, soygun ve sömürülerine devam etmektir. Faşistler, karışıklık çıkartarak mahkumların birliğini parçalamak istiyorlar."

DUYURU

13 Kasım 1978 pazartesi günü il temsilcileri toplantısı yapılacaktır. Her ilden bir temsilcinin mutlaka katılması gerekmektedir.

Yer :
Ankara TÖB-DER Şubesi
Saat : 9.00

YURTSEVER DEVRİMCİ ÖĞRETMEN MUHALEFETİ

Egemen sınıflar CHP reformistleri eliyle yeni baskı tedbirleri hazırlıyor

Siyasal özgürlüklerin ve her türden örgütlenme özgürlüğünün önünde dikilmiş olan

Bütün faşist yasalar iptal edilmelidir

TBMM yeni çalışma yılına girerek çalışmalarına başladı. CHP hükümeti bazı yasalarda değişiklik yapmak üzere parlamentoya yeni tasarılar sunacağını açıkladı.

Egemen sınıflar 'anarşi' edebiyatı arkasına gizlenerek, emekçi halk kitlelerinin fiilen kullanabildiği belirli demokratik ve siyasi hakları tamamen ortadan kaldırarak soygun ve sömürü düzenlerini daha çok sağlamlaştırmak istiyorlar.

Bunun için de bir yandan faşist cinayet odaklarının saldırı ve katliamları devam ederken, bir yandan da yeni 'yasal tedbirler' almaya hazırlanıyorlar.

CHP hükümetinin parlamentoya sunmaya hazırlandığı yeni yasa değişiklikleri tasarıları ve Ecevit-Demirel görüşmesi buna hizmet etmektedir.

Egemen sınıfların CHP reformistleri eli ile halka karşı hazırlamaya çalıştığı yeni baskı tedbirleriyle, emekçi halk kitlelerinin fiilen kullanabildiği bazı hakları da ortadan kaldırmayı amaçlamaktadırlar.

Egemen sınıfların CHP reformistleri eli ile uygulamaya sokmaya çalıştıkları yeni baskı tedbirleri şunlardır:

İller İdaresi Kanunu değiştirilerek, valiler olağanüstü yetkilerle donatılmak istenmektedir. Bu durumda faşist devletin valileri tam birer sıkıyönetim komutanı haline getirilmiş olacaktır.

Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu değiştirilerek, toplantıların ve gösterilerin kısıtlanacağı açıklanmıştır. Bunun anlamı emekçi halkın her türlü gösteri, miting, yürüyüş, toplantı vb. gibi kitlesel eylemler yapmasının yasaklanmasıdır.

Dernekler Kanunu değiştirilerek, emekçi halk kitlelerinin ve halk gençliğinin en alt örgütlenme biçimlerinden birisi olan dernekler düzeyindeki örgütlenmesi bile yasaklanmaktadır. Dernekler Kanunu yeni bir değişikliğe uğradığı takdirde bütün demokratik kitle örgütlerinin kapısına kilit vurulacaktır. Böylece egemen sınıflar ve onların bürokratik-militarist güçleri bugünkü uygulamalarını 'yasal bir dayanak' altında sürdüreceklerdir.

CHP reformistleri Ateşli Silahlar Kanununu da değiştireceklerini açıklamışlardır. Böyle bir durumda bütün faşist cinayet odakları tepeden tırnağa daha çok silahlanırken, evinde veya üzerinde bir iğne dahi bulunduran bir emekçi de ağır bir şekilde cezalandırılacaktır.

Yasal değişikliklerden biri de Polis Vazife ve Selahiyetleri Kanununda yapılmak istenmektedir. Böyle bir değişiklik gerçekleştiği takdirde devletin militarist bir kurumu olan polisin bugün fiilen yürüttüğü uygulamalar 'yasal bir dayanağa' kavuşmuş ve daha da artmış olacaktır. Bu durumda polisin emekçilere kurşun sıkması, kitle eylemlerine kanlı saldırılarda bulunması, işkence yapması, ev basması, demokratik kitle örgütlerinin kapısına istediği zaman kilit asması meşrulaştırılmış olacaktır.

İşte reformist CHP hükümetinin 'anarşiye karşı' almayı ve uygulamaya sokmayı düşündüğü yeni 'yasal tedbirler' bunlardır. Bunlar 'anarşiye karşı' değil, emekçi halk kitlelerine karşı alınmış tedbirlerdir. Bu tedbirler, faşist diktatörlüğün ayrılmaz birer parçası olan sivil ve resmi cinayet mangalarını zayıflatmaz, tersine uzun vadede daha da güçlendirir.

Demirel bunun için bu tip yasal tedbirlerin karşısında olmadıklarını, ve bunların hükümet tarafından parlamentoya getirilmesi durumunda destekleyeceklerini açıklamıştır. Egemen sınıflar CHP ile AP arasında bugünkü koşullarda bir işbirliğinin kurulmasını bunun için istemektedirler. Ve Ecevit-Demirel görüşmesi bu amaçla gerçekleştirilmiştir. Böyle bir görüşmeyi, bütün faşist ve gerici yazarlar bunun için desteklemişlerdir.

İşçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin fiilen kullanabildiği belirli hakların bir çırpıda yok edilmesinin en hararetli destekçileri olduğu için Türk-İş'in faşist sendika ağaları bugün bir CHP-AP koalisyonu çağrısında bulunmaktadırlar. Birtakım revizyonistler böyle bir çağrıya alkış tutmakta ve başka bir yolla tekrarlamaktadırlar. Çünkü onlar CHP reformistlerinin bu işi tek başına yapmasının zor olduğunu düşünmektedirler.

Kendisine demokrat ünvanını takmaktan zevk alan bazı aydınlar ise bugün egemen sınıfların CHP reformistleri eli ile hayata geçirmeye çalıştıkları bu tip düzenlemeleri hararetle desteklemektedirler. Onlar bu tip düzenlemelerin halka karşı olmadığını, tersine MHP gibi bir kısım faşist mihraklara karşı olduğu yalanını yutturmaya çalışmaktadırlar. Ve her gün CHP'nin anti-faşist bir güç olduğunu söyleyerek ezilen yığınlara reformist demagojinin ağusunu akıtmaktadırlar. Halbuki gerçekler ortadadır ve güneş balçıkla sıvanamamaktadır artık. CHP reformizminin dokuz aylık iktidarı onun anti-faşist bir güç olmadığını, tersine faşizmi, egemen sınıfların ekonomik ve siyasi iktidarını güçlendirmenin bir aracı olduğunu pratik olarak da göstermiştir.

Bugün resmi ve sivil faşist cinayet mangalarının üzerine giden revizyonistler ve reformistler değil, tersine işçi sınıfı ve emekçi halk kitleleridir. Revizyonistler ve reformistlerin görevi de bu mücadeleyi engellemek ve hedefinden saptırmaktır.

İşçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri yeni baskı tedbirlerinin karşısındadır ve egemen sınıfların halka karşı yönelen ekonomik ve siyasi saldırılarını örgütlü bir şekilde püskürtmesini bilecektir.

İşçi sınıfı ve ezilen halk kitleleri siyasal özgürlüklerin ve her türden örgütlenme özgürlüğünün önüne dikilmiş bulunan bütün faşist yasaların iptal edilmesini istemektedir.

BÜTÜN FAŞİST

Baş.ta.sa.1'de

silahları MHP'li 2 yöneticiden aldıklarını itiraf etti.

- Kayseri'de Ülkü Ocaklı faşistlerin saldırısı sonucunda bir işçi katledildi.

- Nihayet, Sağmalcılar Cezaevinden 17 azılı faşist katil kaçırıldı. Bunların arasında "Öldürecek komünist arıyordum" diyen Ferhat Tüysüz, Sirkeci Garına konulan bombanın benzerini yanında taşıyan Oğuzhan Cengiz ve cinayet planlarını MHP'lilerin yaptığını itiraf eden diğer Ülkü Ocaklı kiralık katiller var.

Sağmalcılar Cezaevinden yine bu haftabaşı firar eden, ancak haberi basına duyurulmayan faşist militanlarla birlikte toplam 21 MHP'li ve Ülkü Ocaklı, cezaevinden kaçmış oluyor. Ortaya çıkan bütün deliller 21 ülkücünün cezaevi yetkilileri ve diğer bazı görevliler tarafından kaçırıldığını ortaya koymaktadır. Hatta kaçışı sağlayan görevliler, son derece pervasızca hareket ederek, kaçışı kolaylaştırmak için olayı emniyete 3,5 saat sonra duyurmuşlardır. Daha önce kaçan 4 faşisti ise emniyete hiç bildirmemişlerdir.

Olayın gelişimi ve sonrası üst düzeydeki yetkililerin de kaçışa ve bunun hazırlıklarına yardım ettiklerini ortaya koymaktadır.

Kaçan tutukluların bir çoğu hem emniyette, hem de savcılıkta, bazıları ise çıkarıldıkları mahkemelerde işledikleri kanlı cinayetleri kabul etmişler ve üstelik MHP'nin üst düzeydeki yöneticilerinin bu kanlı tertip ve katliamlarda esas düzenleyicisi olduklarını da açıklamışlardır. İşte toplam 21 tutuklunun kaçırılmasının başlıca nedeni faşist MHP yöneticilerinin ve pek çok resmi görevlinin bu kanlı katliamlardaki rollerinin daha fazla açığa çıkmasını engellemektir. Kaçırılanlar ya bundan sonra kimsenin uzanamayacağı yerlerde saklanacak, ya da işin kökten çözülmesi için büyük bir ihtimalle öldürülerek ortadan kaldırılacaklardır. MHP, MİT ve Kontr-gerillanın hesabı çok açıktır: Ne olursa olsun, bu canilerin daha fazla konuşmasını önleyerek, şimdilik kendilerini kurtarmak. Bu çok şey bilen 10-15 kiralık katil ortadan kalkarsa, sivil ve resmi faşist elebaşılar biraz daha nefes alabileceklerdir.

Bilindiği gibi kaçırma olayı meydana gelmeden önce, hem Hergün gibi MHP'li yayın organları, hem de faşist canilerin avukatları, bu kişilerin "deli" olduklarını ilan etmişler ve hakimlerden kiralık katillerin elebaşıları ele veren ifadelerine itibar etmemelerini belirtmişlerdi. Onların her çabaları kanlı cinayetlerin perde arkasını gizlemeye yöneliktir. Ama bütün çabalar boşunadır. Bu canilerin, elebaşıların kirli çamaşırları, artık bir daha toplanıp saklanamayacak kadar ortalığa saçılmıştır.

Son olayla birlikte CHP reformculuğunun faşizmin önünde teslimiyetçiliği ve acizliği bir kez daha gözler önüne serilmiştir. MHP, MİT ve Kontr-gerillanın faaliyetlerinin üstüne sünger çeken Ecevit, her olaydan sonra şatafatlı ve gözyaşartıcı demeçler vermekten başka iş yapmamaktadır. Üç-beş kiralık katili yakalamayı faşistlerle mücadele gibi kamuoyuna göstermeyi ihmal etmeyen Ecevit ve onun hükümeti, faşist elebaşıların üzerine yürümekten de titizlikle kaçınmaktadır. Üstelik Ecevit terörle mücadele adı altında Demirel'le görüşmeyi de ihmal etmemiş ve MC dönemindeki bütün kanlı katliamların arkasındaki bu halk düşmanını da aklamıştır.

Ne için mücadele ediyoruz?

HALKIN KURTULUŞU YAYINLARI

BÜYÜK EKİM

Baş.ta.sa.1'de

bir mesele olarak devrimin başarılması için bütün ülkeler devrimci proletaryasının önünde duruyor.

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi ile AEP'nin kuruluşunun yıldönümlerini birlikte kutladığımız bir sırada, Bolşevik Partisinin tarihi rolü ve önemi ile bugün AEP ve dünyanın bütün gerçek Marksist-Leninist partilerinin yüklenmiş bulundukları görev arasındaki kopmaz bağı, bu bağın muhtevasını ve niteliğini incelemeliyiz.

Birçok burjuva-revizyonist ideoloğun ahmakça iddia ettiği gibi, bu bağ, komünistlerin geçmişlerine çok bağlı doğmatikler olmasından ileri gelmiyor. Komünistleri hayatın akışı içinde en küçük değişimi bile tam bir kavrayışla açıklığa kavuşturacak yeteneğe ve bilimsel silahlara sahiptirler.

Komünistler, Bolşevik Partisinin ölümsüz ilkelerine tek bir nedenden ötürü kıskançlıkla bağlı kalıyorlar: Devrimi başarmanın, sosyalizmi inşa etmenin ve komünizme ulaşmanın yolu değişmemiştir.

AEP ve bütün gerçek Marksist-Leninist partiler, Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in öğretilerine, örgütlenme ve mücadele anlayışlarına bağlı kalmaya devam edeceklerdir. Devrimin sorunlarının ele alınışı, içeriği ve genel olarak şeması, bugün Lenin ve Stalin tarafından formüle edilenden başka türlü değildir. Onların tahlil ettiği şartlar, değişmemiştir.

Proletarya, en devrimci sınıf olarak çağın merkezinde durmaya devam ediyor. Devrim, gündeme gelmiş bir mesele olarak proletaryanın önünde duruyor. Böyle bir konumda, proletarya için Ekim Devriminin deneyleri ve dersleri çok büyük bir önem taşımaya devam ediyor.

İdeolojik planda Bolşevik Partisinin, Lenin ve Stalin'in oportünizm ve revizyonizme karşı militan mücadele gelenekleri, oportünizm ve revizyonizmle savaşılmadan, emperyalizmin altedilemeyeceğini kavrayan Marksist-Leninist partiler tarafından devam ettiriliyor. AEP ve bütün gerçek Marksist-Leninist partiler, günümüzde özellikle modern revizyonizme ve onun değiş türlerine bu arada Çin revizyonizmine karşı mücadeleyi, emperyalizme, gericiliğe ve faşizme karşı mücadeleden ayırmıyorlar.

Siyasi iktidar için mücadelede, Bolşevik Partisinin ilkeleri ve tezleri, uluslararası komünist hareketin yolunu aydınlatmaya devam ediyor. Bir üretim biçiminden diğerine geçişin devrimci bir şiddet olmaksızın mümkün olmadığı yolundaki Marksist tez; proletaryanın devrim davasının eski siyasal üstyapıyı şiddetle parçalayıp yıkarak yerine bir proletarya diktatörlüğü ya da onun özgül biçimleri konulmaksızın başarıya ulaşamayacağı yolundaki Leninist kavrayışla birlikte, eski dünyayı yıkarak, yerine sömürü, baskı ve eşitsizliğin bulunmadığı yeni, komünist bir dünya kurmak yolunda ilerleyen proletaryanın şaşmaz pusulası olmaya devam ediyor.

Büyük Sosyalist Ekim Devrimi'nden bu yana, 61 yıl geçti. Dünya devrim süreci, geri dönüşlere, zikzaklara, tanık oldu. Ancak sürecin niteliği ve gidişatı değişmedi; temel çelişmesi ve başlıca çelişmeleri değişmedi. Bu çelişmelerin nasıl çözümleneceği hakkındaki Leninist öngörüler geçerliliğini yitirmedi.

Gerek ideolojik ve gerekse siyasi planda Bolşevik Partisinin genel çizgisine, teorik hattına, ilke ve tezlerine sadık kalmak, onu savunmak, taktiklerini geliştirmek ve derinleştirmek, devrim isteyen her parti ve her devrimci için bir ödevdir.

Türkiye komünistleri bu ödevi yerine getiriyorlar, yerine getirmeye devam edeceklerdir.

ELİKANLI

Baş.ta.sal'de

kiyeli Öğrenciler Federasyonu)na öneri götürdüler. Bundan amaç daha geniş kitlelerin eylem birliğini oluşturmaktı. Halkın Kurtuluşu taraftarları, faşizmi ve sosyal-faşizmi teşhir etmek, ATÖF ve ATİF'in eylem birliğinde yer almaları gerektiğini belirttiler. Fakat bu her iki örgüt de, Halkın Kurtuluşu taraftarlarının eylem birliğindeki ısrarına kulak asmadılar. Birlik isteğini ilkesiz bir şekilde reddettiler. İşçiler ve öğrenciler, ATÖF ve ATİF'in bu tavrını protesto ederek Halkın Kurtuluşu pankartı altında toplandılar. Polisin ve sosyal-faşistlerin provokatif girişimini boşa çıkardılar.

Faşist Türkeş'in Almanya'daki toplantısını fırsat bilen sosyal-faşistler, Türkeş'e karşı gösteri düzenleyerek, kendilerini anti-faşist ilan etmeyi denediler. Bunlardan birisi FİDEF (Federal Almanya İşçi Dernekleri Federasyonu)'nun sahta anti-faşist tavrı idi. Bu örgüt, Türkeş'i protesto ederek, kendi faşist yüzünü gizlemeye çalıştı. Fakat proleter devrimciler, sosyal-faşistlerin bu tavrı karşısında sessiz kalmadı; onların Sovyet sosyal-emperyalizminin uşakları olduklarını, Türkeş'e olan tepkilerinin emperyalist efendileri arasındaki çelişkiden kaynaklandığını, hem faşizmin, hem de sosyal-faşizmin halkların düşmanı olduğunu anlattılar. Bu gerçek, Almanya'daki emekçi yığınlar tarafından her geçen gün daha çok kavranmaktadır.

Türkeş'in toplantısının ve Almanya'ya gelişinin lanetlendiği yürüyüş ve mitingde konuşan Halkın Kurtuluşu taraftarı bir arkadaş, faşizmi, sosyal-faşizmi teşhir etti. ATÖF ve ATİF'in tekkeci, pasifist tavrının emekçilerin çıkarlarına hizmet etmekten uzak olduğunu belirtti. Kitle halinde içilen devrim andından sonra yürüyüşe son verildi.

DEVRİMCİ EYLEMLER

Baş.ta.sa.2'de

ları tarafından ve sık sık Marksizmi maske olarak kullanan düşmanlar tarafından tespit edilip örgütlenen terörcülük de, Marksist-Leninistlere aynı derecede yabancıdır. Marksizm-Leninizm, bireysel terörizmi yanlış bir taktik ve sosyal kurtuluş ümitlerini, burjuvazinin (birincilerle aynı derecede tehlikeli veya onlardan daha tehlikeli olan diğer kişilerle tamamladığı bazı kişilerin) fiziki tasfiye edilmesine bağlayan entellektüelizmin zayıflığının beslemesi olarak ele almaktadır. Bugün terör, ülkedeki hayatın faşistleştirilmesini haklı çıkarmak, faşist partilerin legal faaliyetine imkân vermek, sözde demokratik devlet tarafından gerçek Marksist-Leninistlerin üzerinde faşist tipi iftiralar ve vuruşlara elverişli şartları yaratmak için burjuvazinin tercihli bir aracıdır. Terörcü eylemler, kitlelerin onayını almamakta, tam tersine bu eylemler hayaller yaratmakta, panik yaratmakta, kitlelerin gerçek devrimci mücadeleden uzaklaştırılmalarına yol açmaktadır. Bu sebeple, İtalya, Almanya, İspanya pek çok ülkelerdeki Marksist-Leninist partiler, iktidardaki burjuvazinin örgütleyip desteklediği terörcü eylemlere karşı çetin bir ilkeli mücadele yürütmektedir.

DEVRİMCİ TEORİ OLMADAN DEVRİMCİ EYLEM OLMAZ

Marksist-Leninist partiler bütün yönlerde mücadele yürütüyorlar. Günlük mücadeleleri örgütlüyor ve önderlik ediyorlar. Kitlelerle sürekli siyasi ve propagandacı çalışma yürütüyorlar. Kitlelerin gelecekteki devrimci çatışmaları için eğitilmesi, burjuvazinin objektif durumunun bir sonucu olarak silahlı ayaklanma aracılığıyla devrilmesi için devrimci siyasi ve manevi ortamın yaratılmasına yol açmaktadır. Marksist-Leninist partiler faaliyetlerinde teorinin eyleme yakından bağlanmasını ve onların koordine edilmesini her zaman göz önüne almaktadırlar. Bu her zaman tayin edici bir öneme sahiptir. Lenin şunu belirtmiştir: "Devrimci teori olmadan devrimci hareket yoktur." Sadece öncü teoriyi rehber alan bir parti, öncü savaşçı rolünü gerçekleştirebilir. Marksist-Leninist öğreti ve devrimci eylem aracılığıyla çelikleşme, aynı mesele için devrim zaferi için mücadelenin iki yanıdır. Bu iki yan, diyalektik birlik içinde birbirine bağlı olmalıdır. Marksist-Leninist fikirler, maddi güce, sözler, eylemlere dönüştürülmektedir.

HALKIN GERÇEKLERİ

Baş.ta.sa.1'de

olayda baş rolü oynadığını ve Ümraniye'de beş işçinin öldürülmesine de karıştığını" iddia etmektedir. Hergün gazetesinin çabaları boşunadır. Kanlı olaylarda kimlerin baş rolü oynadığını herkes bilmektedir. Halk, içinde Ümraniye olayı da olmak üzere bütün katliam ve cinayetlerin arkasındaki güçlerin MHP, MİT ve Kontrgerillanın olduğunun farkındadır.

Son olarak; gazetemize Türk Ceza Kanununun 141. ve 142. maddeleriyle gözdağı verme çabası da boşunadır. Gazetemiz zaten bu yasaların yıkılması için mücadele ediyor. Biz bu yasa maddelerinin yalnızca halka, onun örgütlenme ve düşünce özgürlüğüne yönelen bir baskı aracı olduğuna ve bunun için yıkılmasının gerektiğine inanıyoruz ve işte aynı zamanda bu amaçla da söz konusu haberi yayınlamayı halkın demokrasi mücadelesinin bir parçası ve devrimci bir görev olarak görüyoruz.

FAŞİST CİNAYET

Baş.ta.sa.1'de

kopmuş ve devrimci saflara katılmıştı. Şehremini Gençlik Derneği ve İstanbul YDGD'ye üye olan devrimci genç bundan sonra sık sık faşist militanlar tarafından "davadan döndüğü için öldürülmekle" tehdit edilmiştir. 1 Kasım günü MHP'li faşist katillerce kaçırılan Halil Turgut Silivrikapıda katledilmiştir.

MHPlokalinin açılmasıyla birlikte Koca Mustafapaşa'da ve çevresinde öldürülen devrimcilerin sayısı 4 ay içinde 10'u geçmiştir.

Devrimci genç Halil Turgut'un cenazesi İstanbul YDGD'nin düzenlediği bir törenle kaldırılmıştır.

HALKIN KURTULUŞU

SAHİBİ: TEOMAN GÖRAL * SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: VELİ YILMAZ * YÖNETİM YERİ: PİYERLOTİ, DİZDARİYE MEDRESESİ SOK. 8/A DAİRE 2 ÇEMBERLİTAŞ -İSTANBUL * ABONE ŞARTLARI: YURTİÇİ: YILLIK 250 TL, 6 AYLIK 125 TL, YURTDIŞI: 2 KATI * BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET * GENEL DAĞITIM: YURT-DA, ŞEFTALİ SOKAK NO, 10/4 SULTANAHMET - İSTANBUL YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL

Gazetemizin geçen sayısında ve Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik'in 42. sayısında bildirisini verdiğimiz 'Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu Konferansı' belgeleri Yoldaş adlı derginin 13. sayısında yayınlanmıştır.

'Konferans Belgeleri' aşağıdaki başlıklar altında yayınlanmıştır:

1- KONFERANS BİLDİRİSİ Türkçe ve Kürtçe.

2- GMK SEKRETERİ YOLDAŞIN KONFERANSI AÇIŞ KONUŞMASI

3- GMK KONFERANS RAPORU.

4- İSİM DEĞİŞİKLİĞİ ÜZERİNE KARAR.

5- DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ ÜZERİNE KARAR.

6- MERKEZ YAYIN ORGANI YOLDAŞ'IN YENİ NİTELİĞİ ÜZERİNE KARAR.

7- BÜTÜN ÜLKELERİN MARKSİST-LENİNİST KOMÜNİST PARTİLERİNE MESAJ.

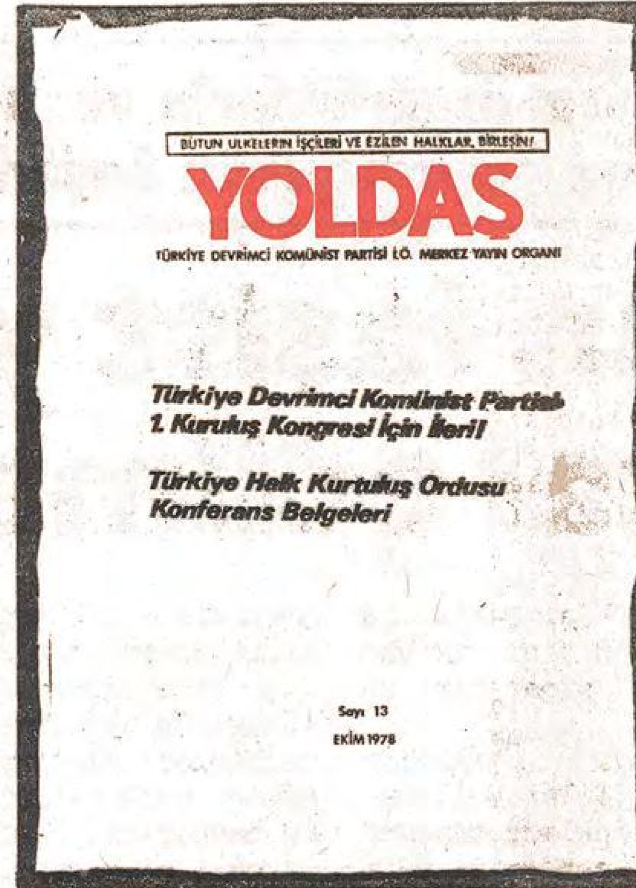
8- AEP MK BİRİNCİ SEKRETERİ ENVER HOCA YOLDAŞA GÖNDERİLEN MESAJ.

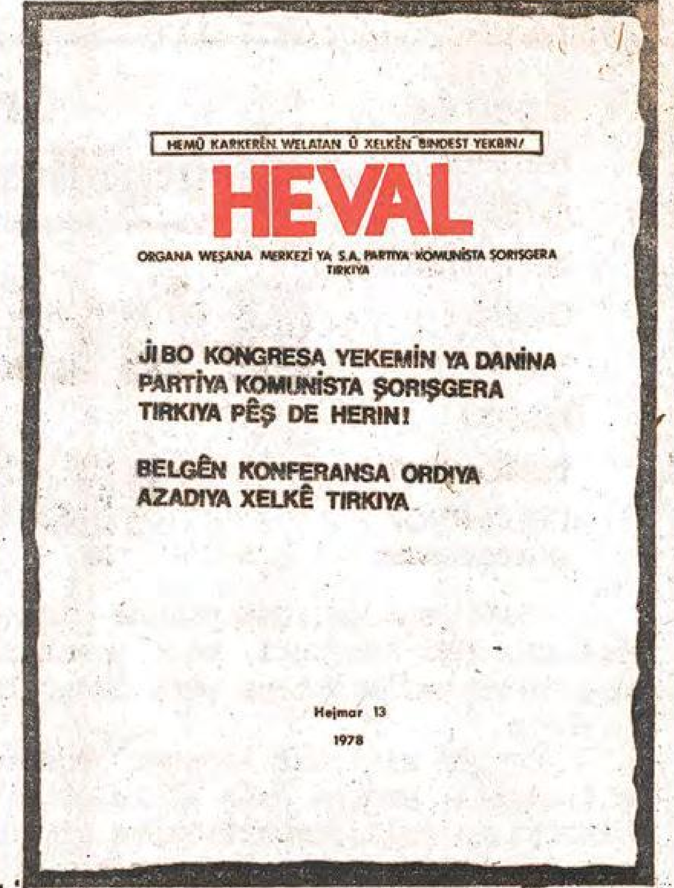
9- GMK SEKRETERİ YOLDAŞIN KONFERANS KAPANIŞ KONUŞMASI.

Gazetemizin bu sayısında derginin 10-57 sayfaları arasında yer alan 'GMK Konferans Raporu'nun bir bölümünü ve 'Bütün ülkelerin Marksist- Leninist Komünist Partilerine Gönderilen Mesaj'ı ve 'AEP MK Birinci Sekreteri Enver Hoca Yoldaşa Gönderilen Mesaj'ı yayınlıyoruz.

Gazetemizin geçen sayısında 'THKO Konferansı Bildirisi'ni yayınlamıştık

'THKO Konferans Belgeleri'

'Konferans Belgeleri'nin yayınlandığı YOLDAŞ dergisinin 13. sayısının ön ve arka kapağı...

Mevcut uluslararası durum üzerine

Biz Marksist-Leninistler barış için mücadeleyi devrimci bir perspektifle ele alıyor ve gerek revizyonistlerin savaş tehlikesinin varlığını abartarak ve barış mücadelesini reformcu bir mücadeleye indirgeyerek devrimi bastırmaya çalışmalarını, gerekse de aynı anlayışa sahip olduğu için devrim için mücadeleyi barış için mücadelenin karşısına koyan ve esas akım devrim olduğuna göre barış için mücadeleye gerek olmadığını çünkü barış için mücadelenin bazı emperyalistlerle ittifak yapmayı gerektireceğini ileri süren bazı "solcu" gevezelerin tavrını teşhir ve mahkum ediyoruz.

Bugün savaşın esas kaynağı, dünya karşı-devrim cephesinin temel direkleri, dünya halklarının baş düşmanları ve iki büyük emperyalist blokun patronları durumunda olan iki süper devlet,Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmidir.Onların bu konumları dünya hegemonyası peşinde koşan ve bu amaçla dünyanın her köşesinde çılgınca rekabet eden dünya karşı-devriminin jandarmaları ve ana mihrakları olmalarından ileri gelmektedir. Bu yüzden dünya devrim cephesinin olduğu gibi, dünya barış cephesinin de mücadelesinin sivri ucunu onlara yöneltmesi gerekiyor. Bugün "Üç Dünyacı" revizyonistler bir yandan baş düşmanlara karşı tüm diğer düşmanlarla ittifak yapılması gerektiği yolunda vaazlar vererek, diğer yandan ise Amerikan emperyalizmini baş düşman olmaktan çıkararak halkların devrim ve barış için yürüttükleri mücadeleleri zayıflatmaya ve bastırmaya çalışıyorlar . Bu onların karşı-devrimci-revizyonistler olmalarından, Çin'de kapitalizmi tümüyle geri getirmeye çalışmalarından, emperyalist bir süper devlet politikası izlemelerinden ve savaş kışkırtıcılığı yapmalarından ileri geliyor. Bunların yanı sıra bazı solcu palavracılar aşamadıkları aynı "Üç Dünyacı" revizyonist "baş düşmana karşı diğer düşmanlarla ittifak yapmak gerekir" anlayışı nedeniyle bugün baş düşman olarak herhangi bir emperyalistin tespit edilemeyeceğini, çünkü bu takdirde diğerleriyle ittifak yapmak gerekeceğini (!) ileri sürüyorlar. Biz bunlara karşı da mücadele ediyoruz ve edeceğiz.

Faşizme karşı mücadele emperyalistler, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının yanısıra onlarla birleşmiş ve onlara hizmet eden tüm revizyonist ve reformist akımlara karşı mücadeleyi de kapsamak zorundadır. Lenin'in de belirttiği gibi eğer emperyalizme karşı mücadele, oportünizme karşı mücadeleyle birleşmiyorsa boş bir aldatmacadan başka birşey değildir.

"Üç Dünyacı" Hua-Deng kliği ve onların TİKP gibi yardakçılarının karşıdevrimci, savaş kışkırtıcısı emelleri için saptırmaya ve tahrif etmeye çalıştıkları bir başka olgu da iki süper devlet arasındaki ilişkidir. Onlar bir emperyaliste karşı diğerine dayanır ve emperyalistler arasındaki çelişmelerin aleti durumuna gelirken, bu durumlarını sözde haklı çıkarmak için Amerikan emperyalizminin "gerilediğini","çöktüğünü", "ağzında dişi kalmadığını", " liberalleştiğini" ve "gerici faşist rejimlere destek olmaktan vazgeçtiğini" iddia ediyor ve Sovyet sosyal-emperyalizminin tek saldırgan güç olduğunu savunuyorlar. Sosyal pratik bu hainleri her gün her olayda öylesine yalanlıyor ki, daha fazla teşhir olmamak için çoğu zaman tükürdüklerini yalamak zorunda kalıyorlar. Olgular hiç bir emperyalistin diğerinden daha iyi olmadığı , gericiliğin ve faşizmin kaynağının yalnızca emperyalizmin bir kesiminde değil tümünde olduğunu ve bunun finans kapitalin karakterinden kaynaklandığını, günümüz koşullarında "iki emperyalist süper devletin ikisi de eşit derecede kötüdür, aynı ölçüde saldırgandır, ikiside savaşın esas kaynağını teşkil ediyor" demeden, Marksist-Leninist olunamayacağı gerçeğini sürekli doğruluyor. Marksist-Leninistler bu gerçeğe dayanıyor ve onu savunuyorlar.

Sonuç olarak; emperyalistlerin ve tüm gericilerin azgınca saldırısına ve revizyonist ihanete rağmen, kapitalizmin derinleşen genel krizine bağlı olarak emperyalist revizyonist dünyanın her köşesinde devrim için şartlar adım adım gelişiyor ve devrim cephesi güçleniyor. Gelecek ne emperyalistlerin ne de revizyonist döneklerindir . Gelecek, proletaryanın ve halklarındır.

Emperyalistlerin ve tüm gericilerin azgınca saldırısına ve revizyonist ihanete rağmen kapitalizmin derinleşen genel krizine bağlı olarak emperyalist-revizyonist dünyanın her köşesinde devrim için şartlar adım adım gelişiyor. Ve devrim cephesi güçleniyor. Gelecek ne emperyalistlerinin ne de revizyonist döneklerindir. Gelecek proletaryanın ve halklarındır.

Ülkemizde mevcut siyasi durum ve görevlerimiz:

Bugün merkezi görevimiz, demokrasi halkasını kavrayarak emperyalistlerin denetimindeki komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist- feodal diktatörlüğünü yıkmaktır. Bunun yolu demokrasi güçlerini, proletaryanın devrimci komünist partisinin önderliği altında birleştirmek ve demokrasi mücadelesini gerçekleştirmekten geçer.

Bugün faşizme karşı gerçekten mücadele edebilmek için bu mücadeleyi toprak devrimi temeline oturtmalı ve on milyonlarca köylüyü devrimci proletarya önderliğinde kırsal alanlarda hüküm süren feodal kalıntılara, toprak ağalığına, tefeci tüccarlığa ve feodal gericilikle birleşmiş emperyalist komprador gericiliğe karşı,devrimci bir biçimde seferber etmeliyiz. Bu mücadele, şehirlerde işçi sınıfının ve şehir küçük-burjuvazisinin emperyalizme ve komprador tekelci kapitalizme karşı yürüttüğü mücadeleyle birleştirilmelidir. Ezilen Kürt milletinin ve diğer azınlık milliyetlerin faşist-feodal diktatörlüğe karşı yürüttüğü mücadele de demokrasi mücadelesinin güçlü faktörlerinden biridir. Siyasi demokrasinin kesin ve kalıcı olarak kazanılmasının tek yolunun devrimi gerçekleştirmek olduğu unutulmamalıdır.

Faşizme karşı mücadele emperyalistler, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının yanı sıra onlarla birleşmiş ve onlara hizmet eden tüm revizyonist ve reformist akımlara karşı mücadeleyi de kapsamak zorundadır. Lenin'in de belirttiği gibi eğer emperyalizme karşı mücadele, oportünizme karşı mücadeleyle birleşmiyorsa boş bir aldatmacadan başka bir şey olamaz.

Faşizme karşı, devrim için mücadele, halk yığınlarının emperyalizme, komprador tekelci kapitalizme ve feodalizme yönelen günlük mücadelelerinin ve acil taleplerinin savunulmasından ayrılamaz. Unutulmamalıdır ki, kitlelerin acil talepleri konusunda faşistler, revizyonistler,reformistler demagoji yapar ama, bir tek komünistler bu talepleri gerçekten ve tutarlı olarak savunabilir. Gerek faşistlerin,gerekse reformist ve revizyonistlerin demagojilerini boşa çıkarmanın ve geniş yığınları faşist-feodal diktatörlüğe karşı mücadelede birleştirmenin yolu her şart altında kitlelerin günlük, acil talepleri uğruna kararlı bir mücadele yürüterek, bunları faşist diktatörlüğe karşı yöneltmekten geçer.

Bugün faşist-feodal gericiliğin saldırısı karşısında asgari programımızın temel taleplerine bağlı olarak çeşitli talepler ileri sürülebilir ve yığınları bunlar etrafında seferber edebiliriz.

Bu çerçeve içinde kırsal alanlarda tüm toprak ağalığı ekonomisinin tasviye edilmesi ve toprak ağalarının ellerindeki toprakların köylü komiteleri aracılığıyla yoksul köylülere dağıtılması talebine bağlı olarak bugünden toprak işgallerini örgütlemeli, yönetmeli ve teşvik etmeliyiz. Bunun yanı sıra küçük üreticilerin banka ve tefecilere olan borçların iptal edilmesi; bütün tarım üreticilerine tarım araçları, tarım ilaçları vb. en ucuz şekilde sağlanması,banka kredilerinin küçük üreticilere faizsiz olarak verilmesi, tarım işçilerinin sendikalaşması ve hayat şartlarının düzeltilmesi; tarım ürünlerinin taban fiyatlarının yoksul ve orta köylüler tarafından belirlenmesi, tarım kooperatiflerine üye olmak için maddi hiç bir ön şart ileri sürülmemesi, bu kooperatiflere her türlü yardımın yapılması ve bunların yoksul ve orta köylülerin denetimine verilmesi taleplerini ileri sürmeliyiz.

Bunun yanı sıra ekonomik buhranın yükünü işçi, köylü ve diğer emekçi yığınların sırtına yıkmak için emperyalistler,komprador burjuvazi ve toprak ağaları tarafından dayatılan ve onun uşakları tarafından uygulanan tüm tedbirlere karşı çıkılmalıdır. Bunun karşısına buhranın yükünü emperyalistlerin ve hakim sınıfların sırtına yıkmayı öngören taleplerle çıkmalıyız.

Bunlar; emperyalist ve komprador tekeller ve bunların denetimindeki banka, sanayi, tarım, ticaret işletmelerinde karlarının asgariye indirilecek şekilde düşürülmesine yönelik tedbirlerin alınması; malların fiyatlarının artışlarının durdurulması ve düşürülmesi (özellikle işçi ve emekçi kitlelerin zaruri ihtiyaç maddelerinde) işçi ücretlerinin artırılması gibi talepler olmalıdır.

Bu ekonomik acil taleplerin yanı sıra siyasi talepler birleştirilmelidir. Bunlar, başlıca işçi sınıfı ve diğer emekçi kitlelerin her türlü örgütlenmesinin önündeki engellerin kaldırılması; sınırsız grev hakkı, feodal bağımlılık ilişkilerinin tasfiyesine yönelik talepler, Kürt milleti üzerindeki milli baskıya ve azgın teröre son verilmesi, siyasi özgürlükleri yok eden her türlü faşist yasanın kaldırılması, faşist propaganda ve faşist örgütlere son verilmesi, başta MİT, Kontr-gerilla siyasi polis örgütleri, toplum polisi, jandarma Komando birlikleri, sivil faşist milis örgütlerinin dağıtılması gibi taleplerdir.

Ancak kısaca özetlediğimiz bu talepler etrafında yürütülecek devrimci bir mücadelenin faşizme darbe vurabileceğini, onu geriletebileceğini ve faşist diktatörlüğe [illegible] en geniş yığınlara kavratmalıyız. Asgari programımızın temel talepleri ve ona bağlı olarak ileri sürülen yukarıdaki acil talepler etrafında halk kitlelerini harekete ve seferber etmeliyiz. Bizim dışımızdaki çeşitli yurtsever, devrimci güçlerle ittifaklar da ancak böyle bir platformda gerçekleşebilir.

Bugün devrimcilerin birliği demek, uluslararası komünist hareketle birlik, M-L platform ve siyasetlerde birlik ve TDKP-İnşa örgütü saflarında yer almak demektir. Günümüzü belirleyen gerçek budur. Hiçbir sahte alternatif gerçeklerin önünü karartmayacaktır.

Proleter devrimcilerin birliği sorunu

Bu bölümde GMK'nın proleter devrimcilerin birliği'ne ve bunun unsurları olan gruplara bakış açısı ve pratik faaliyetleri bu süreç içinde anlatılmakta ve şöyle denilmektedir.

Sözkonusu grupların eklektik çizgileri ve homojen olmayan yapıları sürekli eleştirilmelerinin de etkisiyle, kısa zamanda çözüldü. Siyasi tezlerimiz [illegible] tam bir irade birliği gerçekleştirilirken "THKP-C/ML hareketi, "Üç Dünya Teorisi" tartışmaları sırasında iflas etti ve hareketi yönlendirenlerin tümü peşlerinden sürükleyebildikleri unsurlarla birlikte TİİKP'ye kapağı attılar. "TKP/ML Hareketi" ise, tamamen "Üç Dünya Teorisi" temel alınarak şekillendirilmiş siyasi çizgisini muhafaza ederken, salt görünüşte bu teoriyi reddetti ama, siyasi çizgisindeki eklektizm sonucu bugün ikiye bölündü ve görünen o ki bu gruplar da kendi içlerinde parçalanmaya devam ederek tamamen iflas edecekler. Bu gruplar ("THKP-C/ML Hareketi"nin kalıntıları ve "TKP/ML Hareketi"nin hizipleri) bugün örgütümüze ve onun Marksist-Leninist çizgisine düşmanlık temelinde ayakta durmaya çalışan, kitlelerden tecrit olmuş küçük tekkeler durumundadır.

Biz bu gruplara karşı yürüttüğümüz açık polemiğe başlarken, bunların içinde proleter devrimci bir potansiyel taşımakla birlikte aynı zamanda küçük-burjuva unsurları da barındırdıklarını;bu yönlerden hangisinin bu gruplara hakim olacağının Marksist-Leninist tezler karşısında takındıkları tutum sonucunda belirginleşeceğini ve bizim de tavrımızı buna göre belirleyeceğimizi belirttik.Eğer onlar revizyonist görüşlerde ısrar etmeyip bunları düzeltmek yolunu seçselerdi; grupçuluk ve tekkeciliği değil, Marksizm-Leninizmin temelleri üzerinde birlik yolunu seçselerdi, örgütümüz onlarla örgütsel olarak birleşmeyi savunmaya devam eder ve bu uğurda elinden gelen her şeyi yapardı. Ama bu gruplara, küçük-burjuva şefler hakim oldular ve bunlar kendilerini iflasa götürecek bir yolu seçtiler.

Biz bu gruplar içinde bugün de varolduğunu kabul ettiğimiz Marksist-Leninist potansiyeli heba etmeyecek ve bu gruplar içinde bulunan devrimcilerle yine birleşeceğiz. Ama artık bu birliği gerçekleştirmenin yolunun küçük-burjuva şeflerin kurmaya çalıştığı çamurdan setleri parçalamak ve açık mücadeleyle onları tecrit etmekten geçtiği açıkça ortadadır. Biz de bundan sonra bu yolu izleyeceğiz.

Bütün devrimciler, Proleter Devrimci Hareketin, revizyonizmle,küçük-burjuva ideolojisiyle,sağ ve 'sol' oportünizmle mücadele içinde inşa edilen siyasi çizgisine sıkıca sarılmadan Devrimci Komünist Partimizi inşa edecek olan TDKP-İnşa Örgütü saflarında yer almadan uluslararası proletaryanın ve komünist hareketin organik bir parçası olunamayacağı gerçeğini kavramalı, birliğin ve partinin önüne kurulmaya çalışılan çamurdan barikatları, tekke duvarlarını aşmalıdır.

Bugün devrimcilerin birliği demek, uluslararası komünist hareketle birlik, Marksist-Leninist platform ve siyasetlerde birlik ve TDKP-İnşa Örgütü saflarında yer almak demektir. Günümüzü belirleyen gerçek budur. Hiç bir sahte alternatif gerçeklerin önünü karartamayacaktır.

Bütün ülkelerin Marksist-Leninist partilerine ve komünistlerine gönderilen mesaj

Konferansımız, bütün ülkelerin Marksist-Leninist komünist partilerini en sıcak proleter enternasyonalist duygularla selamlamaktadır,

Partinin kuruluşunu, ülkemiz komünistlerinin ertelenemez bir görevi olarak tespit eden konferansımız, Türkiye devrimci proletarya hareketinin içinde bulunduğu somut koşulların bir tahlilini yapmış, örgütümüzün adını bu göreve ve niteliğine uygun olarak Türkiye Devrimci Komünist Partisi- İnşa Örgütü olarak değiştirmiş ve gerekli hazırlıkların yapılarak en kısa zamanda TÜRKİYE DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİSİ I. KURULUŞ KONGRESİ'nin toplanması tarihi kararını almıştır.

Türkiye Devrimci Komünist Partisi-İnşa Örgütü, bütün komünistleri saflarında birleştirecek ve I. Kongresini toplayarak Partinin kuruluşunu ilan edecektir.

Bu konferans ile yeni bir döneme giren Türkiye Komünist Hareketi, Marksizm-Leninizmin ve proleter enternasyonalizminin bayrağını daha da yükseklere çekmeye kararlıdır.

Türkiye Devrimci Komünist Partisi ve onun bir ön adımı olan TDKP-İÖ, daima yüce Marksizm-Leninizmin gösterdiği yoldan yürüyecek, başta modern revizyonizm ve "Üç Dünya Teorisi" olmak üzere her türden burjuva gerici ideolojiye ve bunların zehirli ve yıkıcı etkilerine karşı mücadelesini kararlılıkla sürdürecektir.

Ülkemizin çeşitli milliyetlerden işçi sınıfının ve emekçi halkının emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve faşist-feodal diktatörlüğe karşı yürüttüğü devrim ve kurtuluş mücadelesi,Türkiye Devrimci Komünist Partisi'nin önderliğinde zafere ulaşacaktır.

Türkiye Devrimci Komünist Partisi, bu mücadeleye önderlik ederken, kardeş Marksist- Leninist partilerin tecrübelerinden yararlanmayı, onlarla her düzeyde ilişkiler kurmayı ve geliştirmeyi, fikir alışverişinde bulunmayı önemli ve vazgeçilmez bir görev sayacaktır.

Marksist-Leninist partiler bugün, modern revizyonizme ve onun bir türü olan "Üç Dünyacı" revizyonizme, Troçkizme ve her türden burjuva ideolojisine karşı kararlı bir mücadele vermekte ve başarılar kazanmaktadırlar. Her türden revizyonistler, oportünistler, dönek ve hainler tarihin akışını durduramayacaklardır. Onlar yüce devrim ve komünizm davasını sabote etme çabalarında hüsrana uğrayacaklardır.

Marksist-Leninist komünist partiler, bugün dünyanın birçok ülkesinde proletaryanın ve halkların devrim ve kurtuluş mücadelelerine önderlik ediyorlar. Bunlara her gün yeni Marksist-Leninist komünist partiler katılmaktadır. Ve katılacaktır.Dünya komünist hareketi sürekli gelişip güçlenecektir. Emperyalistler ve gericiler altedilecek,dünya proletaryası ve halklarının devrim ve kurtuluş davası mutlaka zafere ulaşacaktır.

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM !

YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZMİ !

TÜRKİYE HALK KURTULUŞ ORDUSU KONFERANSI

AEP MK Birinci Sekreteri Enver Hoca yoldaşa gönderilen mesaj

Konferansımız, Türkiye komünistleri,işçi sınıfı ve emekçi halkı adına, Arnavutluk Emek Partisi'ni ve onun şahsında Arnavutluk halkını en sıcak, enternasyonalist duygularla selamlıyor.

TÜRKİYE DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİSİ'nin kuruluşunu ülkemiz komünistlerinin önünde duran ertelenemez bir görev olarak tespit eden konferansımız; örgütümüzün adını niteliğine ve görevlerine uygun olarak Türkiye Devrimci Komünist Partisi-İnşa Örgütü olarak değiştirmiş ve gerekli hazırlıkları yaparak, en kısa zamanda TÜRKİYE DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİSİ I. KURULUŞ KONGRESİ'ni toplama tarihi kararını almıştır.

Konferansımız, ülkemiz komünistlerinin bu konudaki coşkunluğunun ve kararlılığının bir ifadesi olarak oybirliğiyle aldığı bu kararlarını sizlere ulaştırmayı bir görev bilmektedir. Ülkemiz komünistleri bütün bir tarihi dönemi boyunca Marksizm-Leninizmi, devrimi ve yüce komünizm davasını kararlılıkla savunan ve bu yolda paha biçilmez başarılar kazanan yoldaş Enver Hoca önderliğindeki Arnavutluk Emek Partisi'ni kendilerine parlak bir örnek olarak almaktadırlar. Ülkemiz komünistleri ve işçi sınıfı, sosyalist Arnavutluk'ta özlemini duydukları ve uğrunda savaştıkları sosyalizm ülküsünün gerçekleştiğini görmekte,bundan büyük bir güç ve ilham almaktadırlar.

Konferansımız, Arnavutluk Emek Partisi VII. Kongresinde yeni revizyonizme karşı açılan büyük mücadelenin tarihi öneminin tamamıyla farkındadır. "Üç Dünya Teorisi"ne ve onun karşı-devrimci,yıkıcı pratiğine karşı açılan mücadele, aynı zamanda bütün dünyada ve tek tek ülkelerdeki komünistlerin saflarını daha da pekiştirmiştir. Bütün dünyada olduğu gibi ülkemizde de Marksist-Leninist hareket bu mücadele içerisinde daha da gelişip güçlenmiştir. Bu, aynı zamanda, Konferansımızın ülkemiz komünistlerinin önüne koyduğu, Partinin kuruluş kongresini başarmada en önemli etkenlerden biridir.

Konferansımız, Marksizm-Leninizmde sebat ettiği, yüce devrim ve komünizm davasını kararlılıkla savunduğu, anti-Marksist "Üç Dünya Teorisi" nin karşı-devrimci teori ve pratiğini sergilediği için, sosyalist Arnavutluk'a karşı Tito, Kruşçev ve Brejnev hainlerinin tavrını takınan Çinli revizyonist kliği lanetlemektedir. Çinli revizyonistlerin Arnavutluk'ta sosyalizmin inşasını ve savunulması davasını boğma çabası başarıya ulaşamayacaktır. Onların halklara yönelik saldırı ve tertipleri yenilgiye uğrayacaktır.

Konferansımızın Arnavutluk Emek Partisi'nin her zaman kızıl bir çizgi izleyerek Arnavutluk halkının sosyalizmi inşa etme ve savunma mücadelesini başarıyla yöneteceğine olan inancı tamdır. Arnavutluk komünistlerinin ve halkının bu mücadelelerinde Türkiye komünistlerinin, işçi sınıfının ve emekçi halkının her zaman tam bir desteğine sahip olacaklarını, bu vesile ile bir kere daha belirtiriz.

Bugün dünyanın birçok ülkesinde gerçek komünist partileri proletaryanın ve halkların devrim ve kurtuluş mücadelelerinde önderlik ediyorlar.Bunlara her gün yeni Marksist-Leninist partiler katılmaktadır ve katılacaktır. Dünya komünist hareketi sürekli olarak gelişip güçlenecektir.Emperyalistler ve gericiler alt edilecek, dünya proletaryasının ve halklarının devrim ve kurtuluş davası mutlaka zafere ulaşacaktır. Her türden revizyonistler, oportünistler, dönek ve hainler bu tarihi akışı durduramayacaklardır. Onlar, yüce devrim ve komünizm davasını sabote etme çabalarında hüsrana uğrayacaklardır.

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM !

YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZMİ !

YAŞASIN ANRAVUTLUK EMEK PARTİSİ !

THKO KONFERANSI